

Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı ile Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu (1/692)

T.C.

Başbakanlık

Kanunlar ve Kararlar

Genel Müdürlüğü

Sayı: B.02.0.KKG.010/101-1700/1583

22/4/2009

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanan ve Başkanlığımıza arzı Bakanlar Kurulunca 20/4/2009 tarihinde kararlaştırılan “Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı” ile gerekçesi birlikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

GENEL GEREKÇE

Vergi sistemlerinin karakteristik özelliklerinden birisi de, temel politika hedeflerine ulaşabilmek için, ekonomik, sosyal ve teknolojik gelişmeleri yakından izlemesi ve gelişmelere paralel hızlı reaksiyonlar verebilmesidir.

Vergi esas olarak ekonomik faaliyetlerin bir sonucu olup, ihtiyaçlar doğrultusunda gerektiğinde değiştirilmesi ve günün koşullarına uyarlanması gereken bir sistemdir. Bu çerçevede vergi mevzuatındaki değişiklikler yapısal anlamda değişim ve dönüşümü öngören değişiklikler olabileceği gibi, bazen de günün koşullarının gerektirdiği iyileştirmeler şeklinde de olabilir.

Bu anlayışla hazırlanan Tasarının temel felsefesini, ekonomik faaliyetlerin gelişiminin vergisel açıdan teşvik edilmesi ve bilişim alanlarında meydana gelen ilerlemelerin hukukî düzenlemelerin içinde yer almasını sağlayarak, uygulamaların daha çağdaş hale gelmesini temin etmek, böylece, başta vergi kanunları olmak üzere ilgili kanunlarda bu yeniliklere bağlı yeni düzenleme ve değişikliklerin yapılması oluşturmaktadır.

Tasarı ile, Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu ile getirilen sistemin vergisel açıdan desteklenmesi amacıyla yönelik olarak, ilgili vergi kanunlarında gerekli düzenlemeler yapılmaktadır.

Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmeler(KOBİ)’in birleşmeleri halinde bu birleşmeden doğan kazançların kurumlar vergisinden istisna edilmesi suretiyle, bu işletmelerin verimli ölçek büyüklüklerine ulaşmaları ve rekabet güçleri artırmaları yolunda önemli ölçüde vergisel teşvik sağlanması amaçlanmaktadır.

Yatırım, üretim ve istihdam olanaklarını artırmak amacıyla belli bir büyüklükte olan ve projelendirilen yatırımlara katma değer vergisi yönünden vergisel destek sağlanarak, yatırım ve üretim üzerindeki vergi yükü önemli ölçüde azaltılmış olmaktadır.

Bunların yanı sıra, vergi uygulamalarında ortaya çıkan bazı tereddütlerin giderilmesine ve vergi idaresinin teknolojik imkanlardan azami derecede faydalandırılmasına yönelik düzenlemeler de bu Tasarıda yer almaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddeyle, işe başlatmama tazminatlarının da gelir vergisinden istisna olduğu hususuna açıklık getirilmekte, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 32 nci maddesinde yer alan asgari geçim indiriminden, teşvik kapsamındaki işyerlerinde çalışan işçilerin ne şekilde yararlanacakları hususuna açıklık getirilmektedir. Buna göre, gelir vergisi stopajı teşviki öngörülen yerlerde ücretli olarak çalışan işçilerin ücret gelirleri üzerinden hesaplanan gelir vergisinden öncelikle asgari geçim indirimi mahsubu uygulandıktan sonra kalan tutarın indirim ve istisna uygulamasında dikkate alınması sağlanmaktadır.

Maddeyle ayrıca, Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bent ile, iktisadi işletmeleri hariç olmak üzere Türkiye Kızılay Derneğine makbuz mukabili yapılan bağış ve yardımların tamamının, gelir vergisi matrahının tespitinde gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden indirilebilmesine imkân sağlanmaktadır.

Diğer taraftan Gelir Vergisi Kanununa eklenen geçici 76 ncı maddeyle tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak ve geliştirmek üzere oluşturulan tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin teşvik edilmesi amacıyla, 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin alım-satımından elde edilen kazançların 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmesi öngörülmektedir.

Madde 2- Maddeyle, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bent ile Türkiye Kızılay Derneğine makbuz mukabili yapılan bağış ve yardımların tamamının, kurumlar vergisi beyannamesi üzerinde gösterilmek şartıyla kurum kazancından indirilebilmesi sağlanmakta, anılan Derneğin iktisadi işletmelerine yapılan bağış ve yardımların ise bu kapsamda değerlendirilemeyeceği hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Aynı Kanunun 17 nci maddesine eklenen hüküm ile; tasfiye edilerek tüzel kişiliği ticaret sicilinden silinmiş olan mükelleflerin, tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak kesilecek vergi cezaları dahil her türlü vergi tarhiyatının, tasfiye dönemi için tasfiye memurları adına, tasfiye öncesi dönemleri için kanuni temsilciler müteselsil sorumlu olmak üzere bunlardan herhangi biri adına yapılacağı öngörülmektedir.

Türkiye'de işletmelerin çok büyük bir kısmı Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletme (KOBİ) niteliğindedir. Genellikle bu şirketler aile şirketleri şeklinde olup aile bireyleri tarafından yönetilmektedir. Çoğu zaman uzmanlık ve bilgiye dayanmayan bir yönetim tarzının hakim olduğu bu şirketlerde, genellikle kurumsallaşma sağlanamamakta, iyi yönetim ilkeleri hayata geçirilememekte olup kayıt dışılık da yüksek boyutlardadır.

Bu şirketlerin iyi yönetilememeleri, ölçek ekonomisini sağlayamamaları ve finansal yapılarının da güçlü olmaması nedenleriyle büyümeleri mümkün olmamakta dahası her yıl küçümsemeyecek bir oranda iflaslar meydana gelmektedir.

Türkiye'nin geleneksel yapısı içinde şirketlerin normal iktisadi ve ticari gerekçelerle birleşmeleri çok zor olmaktadır. 5520 sayılı Kanuna eklenen geçici madde ile Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ), mali yapılarını güçlendirmek, ölçek verimliliği sağlamak, rekabet ortamına uyum kapasitelerini güçlendirmek, istihdam düzeylerini artırmak ya da korumak gibi amaçlarla birleşmelerinin vergi yoluyla teşvik edilmesi amaçlanmaktadır.

Bu şekilde reel sektörün yeniden yapılanmasına katkıda bulunulacak, daha sağlıklı ve rekabetçi şirketler oluşturulabilecektir. Bu sağlıklı şirketlerle üretimin, istihdamın ve ihracatın artırılması, yabancı ortaklar ve profesyonel yöneticiler nedeniyle kurumlaşmanın sağlanması, buna bağlı olarak bu şirketlerin kayıtlı ekonomi içinde çalışmalarının temini ile vergi gelirlerinin olumlu yönde etkileneceği öngörülmektedir.

Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ) 31/12/2009 tarihine kadar birleşmeleri halinde bu birleşmeden doğan kazançların kurumlar vergisinden istisna edilmesi, birleşme nedeniyle infisah eden kurumun birleşme tarihinin içinde bulunduğu son hesap döneminde elde ettiği kazançları ile birleşilen kurumun birleşme işleminin gerçekleştiği hesap dönemi dahil olmak üzere üç hesap döneminde elde edilen kazançları üzerinden alınacak kurumlar vergisine ilişkin oranı %75' ine kadar indirme konusunda Bakanlar Kuruluna, maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirleme hususunda da Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Ayrıca, eklenen diğer bir geçici madde ile, bu Kanunun yayımından önce kesilen ceza ve yapılan tarhiyatlara, tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak tasfiye memurları ile kanuni temsilcilerin sorumluluklarını düzenleyen 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükümlerinin uygulanmayacağı öngörülmüştür.

Madde 3- Maddeyle, 3065 sayılı Kanunda, 5300 sayılı Kanuna ilişkin değişiklikler yapılmaktadır. Bilindiği üzere, 5300 sayılı Kanun ile tarım ürünleri ticaretini kolaylaştırmak, depolanması için yaygın bir sistem oluşturmak, ürün sahiplerinin mallarının emniyetini sağlamak ve kalitesini korumak, ürünlerin sınıf ve derecelerinin yetkili sınıflandırıcılar tarafından saptanmasını sağlamak, tarım ürünleri lisanslı depo işleticilerinin kişiler arasında ayırım yapmaksızın tarım ürünlerini kabul etmelerini temin etmek, ürünlerin mülkiyetini temsil eden ve finansmanını, satışını ve teslimini sağlayan ürün senedi düzenlemek ve standartları belirlenmiş tarım ürünlerinin ticaretini geliştirmek üzere, tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin kuruluş, işleyiş ve denetimine ilişkin usul ve esaslar belirlenmiştir.

Maddeyle, tarım ürünleri lisanslı depoculuk sisteminin KDV uygulaması yönünden vergisel altyapısı oluşturulmakta ve KDV uygulaması bakımından gerekli görülen diğer düzenlemeler yapılmaktadır.

Bu kapsamda;

(a) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi, ticari, sınai, zirai faaliyet veya serbest meslek faaliyetleri çerçevesinde olup olmadığına bakılmaksızın KDV'nin konusuna alınmaktadır.

(b) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, bu işlemlere ait KDV'nin lisanslı depo işleticileri tarafından sorumlu sıfatıyla ödenmesi düzenlenmektedir.

(c) bendi ile ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslim işlemlerinde vergiyi doğuran olay hükme bağlanmaktadır.

(ç) bendi ile Kanunun 13 üncü maddesinin (b) bendinde yapılan düzenlemeyle, Ülkemizin coğrafi özellikleri nedeniyle büyük imkânlar vaadeden deniz ve hava taşımacılığından daha çok yararlanılabilmesi için liman ve hava meydanlarında deniz ve hava taşıma araçlarına verilen hizmetlerin yanı sıra ithalat-ihracat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallara, bu yerlerde

liman ve hava meydanı işleticileri tarafından verilen hizmetler de istisna kapsamına alınmak suretiyle söz konusu işlemler tamamen vergiden arındırılmakta ve sektörün uluslararası rekabet gücünün artırılması amaçlanmaktadır. Söz konusu istisna uygulaması, liman ve hava meydanlarında uluslararası ticarete konu olan ve ithalat-ihracat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallara liman ve hava meydanı işleticileri tarafından verilen hizmetleri kapsamaktadır.

Diğer taraftan, ürün senetlerinin, işlem gördüğü borsalar aracılığıyla ilk teslimi KDV'den istisna tutulmak suretiyle bu kapsamdaki işlemlerin KDV'den tamamen arındırılması amaçlanmaktadır.

(d) bendi ile ihraç malı taşıyan araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposuna KDV istisnası uygulanarak teslim edilecek motorin miktarına ilişkin uygulama sonuçları dikkate alınmak suretiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin (3) numaralı fıkrasında buna uygun düzenleme yapılmaktadır.

(e) bendi ile; konut yapı kooperatiflerinin üyelerine konut teslimlerindeki istisna uygulaması, istisnanın sosyal amacına uygun düşmemesi ve suiistimallere sebebiyet vermesi nedeniyle kaldırılmakta, kooperatiflerin üyelerine yapacakları konut teslimlerinin 1/1/2010 tarihinden geçerli olmak üzere genel KDV rejimine tabi olması sağlanmaktadır.

(f) bendi ile; Kanunun 13/b maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasının (o) bendinde gerekli düzenleme yapılmaktadır. Kanunun 17 nci maddesinin (4) numaralı fıkrasına (t) bendi eklenerek ürün senetlerinin, işlem gördüğü borsalardaki ilk teslimi ile senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi dışındaki teslimlerinin KDV'den istisna tutulması amaçlanmakta ayrıca, bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemlerle ilgili olarak yüklenilen vergilerin indirimine imkân tanınmaktadır.

(g) bendi ile de ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde KDV matrahı, ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü borsada oluşan değeri olarak belirlenmekte ve özel matrah şekline göre vergilendirilmesi amaçlanmaktadır.

(ğ) bendi ile; Kanuna eklenen geçici 28 inci madde ile ülke kalkınması, istihdam ve milli gelire önemli katkılarda bulunacak büyük ölçekli sınaî yatırımların gerçekleşmesine finansal kolaylık sağlamak amacıyla KDV istisnası öngörülmektedir. Uygulama kolaylığı ve çok sayıda satıcının yol açacağı KDV iade sorunlarının önlenmesi amacıyla, istisna, verginin önce ödenip daha sonra yatırımcıya iade edilmesi şeklinde uygulanacaktır. Bu düzenleme ile iadenin mükellefi az sayıda yatırımcı olacağından istisna ve iade uygulaması ihtilafsız ve hızlı bir şekilde yürütülebilecektir.

Maddeyle ayrıca, sosyal amacına uygun düşmeyen ve suiistimallere imkân veren konut yapı kooperatiflerinin üyelerine yaptığı konut teslimleri, m2 sınırlamasına bağlı olmaksızın KDV'den müstesna uygulaması, yapılan düzenleme ile kaldırılmakta, kooperatiflerin üyelerine yapacakları konut teslimlerinin genel KDV rejimine tabi olması sağlanmaktadır. Ancak, bu değişiklik bina inşaat ruhsatı bu düzenlemenin yürürlüğünden sonra alınmış konutların tesliminde geçerli olacaktır. Bina inşaat ruhsatı Kanunun yürürlüğünden önce alınmış konutların, yürürlükten sonraki teslimlerinde istisna hükümlerine göre işlem yapılacaktır. Maddede geçen "bina inşaat ruhsatı" ibaresi, münhasıran konut yapı kooperatifleri adına düzenlenmiş bina inşaat ruhsatlarını ifade etmektedir.

Madde 4- Maddeyle, 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu uygulamasında ortaya çıkan sorunların giderilmesi amaçlanmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (a) bendiyle yapılan düzenleme ile 2901.10.00.90.11 G.T.İ.P. numarasında yer alan "Hekzan" isimli malla benzer özellikler gösteren söz konusu mal ÖTV'ye tabi olmadığından hekzan yerine ÖTV uygulanmaksızın kullanılabilir. Bu durumun ve akaryakıtlarla karıştırılmak suretiyle yasa dışı olarak kullanımının önlenmesi amacıyla bu malın ÖTV kapsamına alınması ve Hekzan isimli malın tabi olduğu tutarda ÖTV'ye tabi olması öngörülmektedir.

(b) bendi ile ihraç malı taşıyan araçların ve soğutucu ünitelerin standart yakıt deposunda ÖTV istisnası uygulanarak teslim edilecek akaryakıt miktarına ilişkin uygulama sonuçları dikkate alınarak KDV'de olduğu gibi gerekli değişikliğin yapılması öngörülmektedir.

(c) bendiyle Özel Tüketim Vergisi Kanununa eklenen geçici madde ile, Kanuna ekli (IV) sayılı listedeki 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların ithalinde veya yurt içinde üreticileri tarafından tesliminde (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanacak olan vergi tutarının, her bir adet mal için 40 Türk Lirası (TL) olarak hesaplanacak asgari maktu vergiden düşük olması halinde, her bir adet mal için 40 TL vergi ödenmesi öngörülmektedir. 31/12/2013 tarihine kadar uygulanacak olan bu hüküm gereğince, 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı her bir adet mal için (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanacak vergi tutarının 40 TL'den fazla olması halinde, (IV) sayılı listedeki orana göre hesaplanan vergi ödenecektir. Bakanlar Kuruluna, 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı mallarının her bir adedi için bu madde ile belirlenen 40 TL tutarındaki asgari maktu vergi tutarını sıfıra kadar indirme, beş katına kadar artırma konusunda yetki verilmektedir.

Madde 5- Maddeyle, 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu çerçevesinde, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen mukavelenameler ve ürün senetleri damga vergisinden istisna edilmektedir.

Madde 6- Maddeyle, arsalar ile ilgili asgari ölçüde birim değer takdirini yapacak takdir komisyonuna defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memurun da katılımı sağlanmakta, ayrıca 213 sayılı Kanunun 72 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan takdir komisyonlarının kurulacağı yerler ve bu madde uyarınca kurulan komisyonların işleyişi ile takdire ilişkin usul ve esasları belirleme hususunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Yine, elektronik olarak verilmesi gereken bildirim ve formların, süresi sonundan itibaren 15 gün içerisinde verilmesi halinde, usulsüzlük cezasının dörtte bir, izleyen 15 gün içerisinde verilmesi halinde yarı oranında uygulanması, ayrıca, beyannamelerinin vermeyenlere, hem beyanname vermemekten hem de beyannamelerini elektronik ortamda vermemekten ötürü iki defa ceza kesilmemesi öngörülmektedir.

Maddeyle ayrıca, genel bütçeye, il özel idarelerine, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç, fon, pay ve benzeri mali yükümler, bunların faiz, zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalarda, hükmedilecek avukatlık ücretlerinin maktu hale getirilmesi öngörülmektedir.

Madde 7- Maddeyle, 6183 sayılı Kanunda değişiklikler yapılmaktadır. Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, 6183 sayılı Kanunun "Menkul malların haczi" başlıklı 77 nci maddesine bir fıkra eklenerek resmi sicile kayıtlı olan menkul malların haczinin sicillerine işlenmek üzere sicil tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılacağı hususunda Kanuna açıklayıcı hüküm konularak, mülkiyetin karinesi olan bu kayıtlara işlenen hacizlerin hukuken geçerli olduğu yönündeki Yargıtay içtihatları doğrultusunda düzenleme yapılmaktadır.

Ayrıca, yapılan düzenleme ile resmi sicile kayıtlı olan menkul malların haczi için tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirilerinin, bu kayıtların tutulduğu kurumlara elektronik ortamda tebliğ edilebilmesine ve bu bildirilere verilecek cevapların da elektronik ortamda alınabilmesine imkan verilmektedir. Elektronik ortamın kullanılması sonucunda işlemlere sürat kazandırılarak iş gücünde, posta masraflarında ve kırtasiyede tasarruf sağlanacaktır.

Belirtilen amaçlarla önerilen düzenlemede, elektronik ortamda yapılacak tebligatlar ve bu tebligatlara verilecek cevapların da elektronik ortamda alınmasına ilişkin usul ve esasları belirleme konusunda Maliye Bakanlığına yetki verilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenleme ile kamu alacaklarının takibi için tahsil dairelerince gayrimenkullerin ve gemilerin kayıtlı oldukları sicillere işlenmek üzere tebliğ edilecek haciz bildirilerinin elektronik ortamda da tebliğ edilmesini ve cevapların elektronik ortamda alınmasını sağlamak ve elektronik ortamdaki tebligatlara ilişkin usul ve esasları belirlemek amacıyla Maliye Bakanlığına yetki vermek üzere 6183 sayılı Kanunun 88 inci maddesine cümle ilavesi öngörülmektedir. Yapılan bu düzenleme ile elektronik ortamın kullanılması sonucunda işlemlere sürat kazandırılarak iş gücünde, posta masraflarında ve kırtasiyede tasarruf sağlanması amaçlanmaktadır.

Madde 8- Maddeyle, 5602 sayılı Kanunda değişiklikler yapılmaktadır. Maddenin birinci fıkrasının (a) bendi ile, şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden ve devralan kurum ve kuruluşların paylarının aynı Kanunun 5 inci maddesinde yer alan yatırım ve işletme giderlerine ilişkin sınırlamaya dahil olduğu hususuna açıklık getirilmektedir. Öte yandan, yapılan düzenlemelerle tüm spor müsabakaları üzerine Spor Toto Teşkilat Başkanlığına müşterek bahis düzenleyebilme imkanı getirildiğinden, düzenlenen müşterek bahisler çerçevesinde Futbol Federasyonu dışındaki federasyonlara yapılan aktarımların da yatırım ve işletme giderlerine ilişkin sınırlamaya dahil olduğu hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Maddenin birinci fıkrasının (b) bendi ile 5602 sayılı Kanuna eklenen geçici maddeyle, ilgili kurum ve kuruluşların 5602 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ait kanuni defter ve belgelerinde yer alan borçlarından bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar ödenmemiş kısmına ilişkin yapılan ödemelerin kamu payından indirimine imkan sağlanmaktadır.

Madde 9- Maddeyle, 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunda yer alan tanımlar arasına, anılan Kanunun uygulamasına yönelik olarak kamu personeli tanımına da yer verilerek uygulamada tereddüt oluşturan bu hususa açıklık getirilmesi amaçlanmaktadır.

Bazı kurum ve kuruluşlar ile vakıflar tarafından, Türkiye'nin teknolojik alt yapısını geliştirmek, rekabet gücünü artırmak ve Avrupa Birliği standartlarına uyum sağlayabilmek amacıyla teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları çerçevesinde Dünya Bankası gibi uluslararası finans kuruluşlarından fon veya kredi temin edilmekte ve temin edilen fon ve krediler teknolojik alt yapının güçlendirilmesi, araştırma ve geliştirme projelerinin desteklenmesi amacıyla kullanılmaktadır.

Yapılan düzenleme ile Dünya Bankası gibi bazı uluslararası finans kuruluşlarından teknoloji geliştirme projesi sözleşmeleri çerçevesinde fon veya kredi temin ederek, temin ettikleri bu fonlarla Ar-Ge projelerini destekleyen bazı kurum ve kuruluşlar ile vakıflar tarafından desteklenen Ar-Ge ve yenilik projelerinin de Kanun kapsamındaki teşviklerden yararlanmasına imkân sağlanmaktadır.

Madde 10- Maddeyle yapılan değişiklikle, 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunla, başta Türkiye Kızılay Derneği olmak üzere bazı dernekler ile kurumlara her türlü vergi, resim ve harçtan muafiyet sağlanmıştır. Bu Kanun kapsamındaki bazı derneklerin piyasa ekonomisi çerçevesindeki faaliyetleri nedeniyle oluşan iktisadi işletmelerin vergilendirilmesi, bu muafiyet hükmü nedeniyle ihtilaf konusu olmaktadır. Ayrıca bu kurumların piyasada ticari faaliyette bulunmaları ve muafiyet hükmünün bu şekilde iktisadi işletmeleri de kapsayacak şekilde yorumlanması durumunda diğer kurumlar vergisi mükellefleri ile aralarında rekabet eşitsizliği ortaya çıkmaktadır. Vergiden muaf tutulan kurumlara ilişkin yasal düzenlemelerin pek çoğunda bu duruma ilişkin açık belirleme bulunmamaktadır. Örneğin 3388 sayılı Kanunda Türk Silahlı Kuvvetlerini Güçlendirme Vakfı kurumlar vergisinden muaf tutulurken iktisadi işletmelerinin bu muafiyetten yararlanamayacağı açıkça Kanunda belirtilmiştir. Bu bağlamda, 1606 sayılı Kanunda yapılan düzenleme ile anılan Kanun kapsamına giren bazı dernek ve kurumların iktisadi işletmelerinin muafiyet kapsamında olmadıkları hususuna açıklık kazandırılmaktadır.

Madde 11- Maddeyle, 3568 sayılı Kanunda değişiklikler yapılmaktadır. Bu Kanunun 45 inci maddesinde yer alan “ticari faaliyette bulunamazlar” hükmü, meslek mensuplarının, hissedar ya da pay sahibi olmaksızın da olsa, şirketlerin yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevlerini de üstlenebilmelerine engel oluşturmaktadır. Düzenleme ile, bu kuruluşlara ilişkin bu Kanun kapsamındaki faaliyetleri yürütmemeleri şartıyla; iktisadi devlet teşekkülleri, kamu iktisadi kuruluşları ve bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri ile 5018 sayılı Kanun kapsamındaki kamu idarelerine ait bulunan veya Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu’nun yönetimindeki kuruluşların yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği meslekle bağdaşmayan işler kapsamında çıkarılmaktadır.

Madde 12- Maddeyle, 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun ayın karşılığı olan hisse senetlerinin şirketin tescilinden itibaren iki yıl geçmeden başkalarına devri yasağının, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 19 uncu maddesine göre yapılacak bölünmelerde uygulanmayacağı öngörülmektedir.

Madde 13- Maddeyle, Başbakanlık merkez teşkilatına yapılan motorlu taşıt teslimi, kiralınması ve bunlara ilişkin işlemlerin katma değer vergisi, özel tüketim vergisi ve gümrük vergisi dahil her türlü vergi, resim ve harçtan istisna olduğu hususu düzenlenmektedir.

Madde 14- Maddeyle, 320 sayılı Milli Piyango İdaresi Genel Müdürlüğü Kurulu ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname uyarınca tertip edilen şans oyunlarının lisansının özel hukuk tüzel kişilerine verilmesi halinde, hak ve yetkinin devredildiği kişinin düzenlemiş olduğu tüm şans oyunlarından dağıtılan ikramiyelerin istisna haddini aşan kısımları üzerinden veraset ve intikal vergisi kesintisi yapılması amaçlanmaktadır. Yine, Spor Toto Teşkilat Başkanlığınca futbol dışındaki spor dalları üzerine de müşterek bahis düzenlenmeye başlandığından, yapılan ibare değişiklikleriyle tüm spor dalları üzerine tertiplenen şans oyunlarından kazanılan ikramiyelerin istisna haddini aşan kısımları üzerinden veraset ve intikal vergisi kesintisi yapılması amaçlanmaktadır.

Yapılan düzenlemeyle, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununda yer alan “Katma” ibareleri “Özel” şeklinde değiştirilerek 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu ile tanımı yapılan bütçe uygulamalarına paralellik sağlanmakta ve 5083 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Para Birimi Hakkında Kanun hükümlerine uyum sağlamak amacıyla, anılan Kanunun 16 ve 29 uncu maddelerinde yer alan parasal tutarlarda gerekli değişiklikler yapılarak, arazi vergisine ilişkin istisna tutarı uygulanabilir hale getirilmektedir.

2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin ikinci cümlesinde yer alan “nakdi” ibaresi kaldırılmak suretiyle, üniversiteler ve yüksek teknoloji enstitülerine makbuz mukabilinde yapılan nakdi bağışların yanısıra aynı bağışların tamamının da gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerince beyanname üzerinde gösterilmek şartıyla beyan edilen gelir ve kurum kazancından indirilebilmesi sağlanmaktadır.

Uygulanan trafik cezaları için itiraza ilişkin olarak 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerinin uygulanacak olması nedeniyle 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 116 ncı maddesinin aynı hususları düzenleyen, üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkralarının yürürlükten kaldırılması öngörülmektedir.

13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinde düzenlenen özel iletişim vergisinin mükellefi, Telekomünikasyon Kurumu tarafından yetkilendirilmek suretiyle telekomünikasyon alt yapısı kurup işleten veya telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerdir. 5/11/2008 tarihli ve 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu yürürlüğe girmeden önceki düzenlemeye göre, telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerin 406 sayılı Telgraf ve Telefon Kanunu uyarınca Telekomünikasyon Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak veya bu Kurumdan ruhsat veya genel izin almak suretiyle yetkilendirilmesi gerekmektedir.

5809 sayılı Kanunda, yetkilendirme türleri, bildirim ve kullanım hakkı olarak belirlenmiş ve yetkilendirme ile ilgili hükümlerin Kanunun yayımını izleyen 6 ay sonra, diğer hükümlerin ise Kanunun yayımı tarihi itibarıyla yürürlüğe gireceği düzenlenmiştir. Ayrıca, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten önce, telekomünikasyon ruhsatı veya genel izin ile yetkilendirilmiş olan işletmecilerin, bu Kanun uyarınca Kuruma bildirimde bulunmuş veya gerekli olduğu durumlarda yetkilendirmelerindeki süre ile sınırlı olarak kullanım hakkı almış sayılacağı ve Kurumla imzalanmış olan görev ve imtiyaz sözleşmelerinin; süre bitimi, fesih, iptal veya başkaca herhangi bir nedenle sona ermelerine kadar mevcut hükümleri uyarınca geçerliliklerini devam ettireceği hüküm altına alınmıştır.

5809 sayılı Kanunun yetkilendirme ile ilgili hükümlerinin yürürlüğe gireceği 10/5/2009 tarihinden itibaren, 406 sayılı Kanun uyarınca Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak suretiyle veya 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu uyarınca bu Kuruma bildirim yapılması veya bu Kurumca kullanım hakkı verilmesi yoluyla yetkilendirilen veya yetkilendirilmiş sayılan işletmeciler elektronik haberleşme hizmeti sunabileceklerdir.

Yapılan düzenleme ile 5809 sayılı Kanunun yetkilendirmeye ilişkin hükümlerinin 10/5/2009 tarihinde yürürlüğe girmesi dikkate alınarak 6802 sayılı Kanunun “Özel iletişim vergisi” başlıklı 39 uncu maddesinde kurum, hizmet tanımları ve yetkilendirmeye ilişkin gerekli değişiklikler yapılmaktadır.

Madde 15- Yürürlük maddesidir.

Madde 16- Yürütme maddesidir.

Plan ve Bütçe Komisyonu Raporu

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Plan ve Bütçe Komisyonu

Esas No: 1/692

Karar No: 46

25/ 5/2009

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Maliye Bakanlığınca hazırlanarak Bakanlar Kurulunca 22/4/2009 tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan ve Başkanlıkça 22/4/2009 tarihinde esas komisyon olarak Komisyonumuza havale edilen 1/692 esas numaralı “Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı”, Komisyonumuzun 29/4/2009 tarihinde yaptığı 28 inci Birleşiminde Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Kemal UNAKITAN ile Maliye Bakanlığı, Adalet Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı, Hazine Müsteşarlığı, Gelir İdaresi Başkanlığı, Devlet Personel Başkanlığı, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı, Türkiye Kızılay Derneği Genel Başkanlığı, temsilcilerinin katılımlarıyla incelenip, görüşülmüştür.

Bilindiği gibi, vergi sistemlerinin temel özelliklerinden biri, politika hedeflerine ulaşabilmek için, iktisadi, sosyal ve teknolojik gelişmeleri yakından izlemesi ve gelişmelere hızlı bir şekilde uyum gösterebilmesidir.

Vergi temel olarak iktisadi faaliyetlerin bir sonucudur. Ortaya çıkan yeni ihtiyaçlar ve değişen koşullar doğrultusunda değiştirilmesi ve günün koşullarına uyarlanması gereken bir sistemdir. Bu çerçevede vergi mevzuatındaki değişiklikler, yapısal nitelikli değişimleri içerebileceği gibi cari koşulların gerektirdiği iyileştirmeler olarak da gerçekleştirilebilir.

Bu yaklaşım ışığında Tasarının temel amacı, ekonomik faaliyetlerin gelişiminin vergisel açıdan teşvik edilmesi ve bilişim alanında yaşanan ilerlemelerin hukukî düzenlemelerin içinde yer almasını sağlayarak, uygulamaları daha çağdaş hale getirebilmektir. Böylece, vergi kanunları başta olmak üzere, ilgili kanunlarda bu yeniliklere bağlı yeni düzenleme ve değişiklikler yapılması ihtiyacı doğmuştur.

Tasarı ile;

- İşe başlatmama tazminatlarının da gelir vergisinden istisna olduğu hususuna açıklık getirilmesi,
- Gelir vergisi stopajı teşviki öngörülen yerlerde ücretli olarak çalışanların ücret gelirleri üzerinden öncelikle asgari geçim indirimi uygulanacağına hükme bağlanması,
- İktisadi işletmeleri hariç olmak üzere Türkiye Kızılay Derneğine makbuz mukabili yapılan bağış ve yardımların tamamının, bildirilecek gelirlerden indirilebilmesine imkân sağlanması,
- Lisanslı depoculukla ilgili ürün senetlerinin alım-satımından elde edilen kazançların 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden istisna edilmesi,
- Tasfiye olmuş kurumların, tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak kesilecek vergi cezalarından, tasfiye dönemi için tasfiye memurları, tasfiye öncesi dönemleri için kanuni temsilcilerin müteselsil sorumlu olması,
- Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin (KOBİ) 31/12/2009 tarihine kadar birleşmeleri halinde, bu birleşmeden doğan kazançların kurumlar vergisinden istisna edilmesi, birleşme nedeniyle infisah eden kurumun, birleşme tarihinin de içinde bulunduğu son hesap döneminde elde ettiği

kazançları ile birleşilen kurumun birleşme tarihine kadar hesap dönemi dahil olmak üzere, üç hesap döneminde elde edilen kazançları üzerinden alınacak kurumlar vergisine ilişkin oranı %75'ine kadar indirme konusunda Bakanlar Kuruluna yetki verilmesi,

- Lisanslı Depoculuk sistemi kapsamında ihraç edilecek ürün senetlerinin KDV'siz olarak sirküle etmesini sağlayacak düzenlemenin yapılması,

- Deniz ve hava taşımacılığından daha çok yararlanılabilmesi için liman ve hava meydanlarında deniz ve hava taşıma araçlarına verilen hizmetlerin yanı sıra ithalat-ihracat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallarla ilgili olarak, liman ve hava meydanlarında, bu yerlerin işleticileri tarafından verilen hizmetlerin de istisna kapsamına alınmak suretiyle söz konusu mallarla ilgili işlemlerin tamamen vergiden arındırılması,

- İhraç malı taşıyan araçlara, KDV'siz verilecek yakıt miktarlarının belirlenmesi,

- Teşvik belgesiz (yeni makine ve teçhizata ilişkin) ve 200 milyon TL'yi aşan büyük yatırımlarda KDV'nin iadesinin yapılması,

- Kooperatiflerinin üyelerine yaptığı konut teslimlerinde, metre kare sınırlamasına bağlı olmaksızın, KDV'den müstesna uygulamasının kaldırılması, kooperatiflerin üyelerine yapacakları konut teslimlerinin genel KDV rejimine tabi olması, bu değişikliğin bina inşaat ruhsatı bu düzenlemenin yürürlüğünden sonra alınmış konutların tesliminde geçerli olması,

- "Hekzan" isimli malla benzer özellikler gösteren ve aynı GTIP no'ya giren mal ÖTV'ye tabi olmadığından, Hekzan yerine ÖTV uygulanmaksızın kullanılabilmesinin engellenmesi amacıyla, bu malın ÖTV kapsamına alınması ve Hekzan isimli malın tabi olduğu tutarda ÖTV'ye tabi olması,

- İhraç malı taşıyan araçlara, ÖTV'siz verilecek yakıt miktarlarının belirlenmesi,

- Cep telefonlarının ithalinde, bu mallar için 40 TL asgari maktu vergi uygulamasının getirilmesi,

- 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu çerçevesinde, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen mukavelenameler ve ürün senetlerinin damga vergisinden istisna edilmesi,

- Arsalara ait asgari birim değer tespiti için oluşturulan takdir komisyonlarına, Maliye Bakanlığı'ndan iki temsilcinin katılması,

- Elektronik olarak verilmesi gereken bildirim ve formların, süresi sonundan itibaren 15 gün içerisinde verilmesi halinde usulsüzlük cezasının dörtte birinin, izleyen 15 gün içerisinde verilmesi halinde ise yarısının uygulanması,

- Beyannamelerini vermeyenlere, hem beyanname vermemekten hem de beyannamelerini elektronik ortamda vermemekten ötürü iki defa ceza kesilmemesi,

- Vergi ve kamu alacağı ile ilgili her türlü davalarda hükmedilecek avukatlık ücretlerinin maktu hale getirilmesi,

- Resmi bir sicile kayıtlı taşınır ve taşınmazların haczinin elektronik ortamda yapılabilmesinin sağlanması,

- Şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden ve devralan kurum ve kuruluşların paylarının, düzenlenen müşterek bahisler çerçevesinde Futbol Federasyonu dışındaki federasyonlara yapılan aktarımların yatırım ve işletme giderlerine ilişkin sınırlamaya dâhil olduğu hususuna açıklık getirilmesi,

- 31/3/2007 tarihinde, 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunla, şans oyunlarına ilişkin olarak oluşturulan yeni sisteme borç ile başlayan ilgili kurum ve kuruluşların borçlarının tasfiyesine ilişkin düzenleme yapılması,

- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunda yer alan tanımlar arasına, anılan Kanunun uygulamasına yönelik olarak kamu personeli tanımına da yer verilerek uygulamada tereddüt oluşturan bu hususa açıklık getirilmesi,

- Teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan kurum ve kuruluşlarca desteklenen projeler için 5746 sayılı Kanun kapsamındaki destek ve teşviklerden faydalanma imkânının getirilmesi,

- Bazı derneklerin piyasa ekonomisi çerçevesindeki faaliyetleri nedeniyle oluşan iktisadi işletmelerin vergilendirilmesinde yaşanan ihtilafların sonlandırılması,

- Yeminli Mali Müşavirlere, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamında bulunan kuruluşların sahip olduğu iktisadi kuruluşlarda yönetim veya denetim kurulu üyesi olma imkânı getirilmesi,

- Türk Ticaret Kanununda şirket bölünmeleri ile ilgili olarak yer alan 2 yıllık hisse devri yasağının, Kurumlar Vergisi Kanununa göre yapılacak bölünmelerde uygulanmayacağı hususuna açıklık getirilmesi,

- Başbakanlık merkez teşkilatına yapılan motorlu taşıt teslimi, kiralama ve bunlara ilişkin işlemlerin KDV, ÖTV ve gümrük vergisi dâhil her türlü vergi, resim, harç ve ücretlerden istisna tutulması,

- Tüm şans oyunlarından dağıtılan ikramiyelerin istisna haddini aşan kısımları üzerinden veraset ve intikal vergisi kesintisinin yapılması,

- Yükseköğretim kurumlarına yapılan ayni yardımların da kazançtan indirilebilmesinin mümkün hale getirilmesi,

- Trafik cezaları için itiraza ilişkin olarak 5326 sayılı Kabahatler Kanunu hükümlerinin uygulanacak olması nedeniyle 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun aynı hususları düzenleyen hükümlerinin yürürlükten kaldırılması,

- 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanununun yetkilendirmeye ilişkin hükümleri dikkate alınarak, Gider Vergileri Kanununda kurum, hizmet tanımları ve yetkilendirmeye ilgili düzenlemeler yapılması,

öngörülmektedir.

Komisyonumuzda Tasarının geneli üzerinde yapılan görüşmelerde:

- Türkiye Kızılay Derneği'nin yanı sıra Türk Hava Kurumu, Darüşşafaka gibi 1606 sayılı Kanun kapsamında sayılan kurumlara yapılan ayni bağışların da gelir ve kurumlar vergisi istisnası kapsamına alınması gerektiği,

- Tasfiye edilerek tüzel kişiliği ticaret sicilinden silinmiş olan mükelleflere yönelik tasfiye işlemlerinde görev alan tasfiye memurlarının, bu işlemlerle ilgili yetki ve sorumlulukları arasında denge sağlanması gerektiği, tasfiye memurlarının mali sorumluluklarının, sadece tasfiye dönemindeki işlemlerle sınırlandırılmasının daha uygun olacağı,

- Tarım ürünleri lisanslı depoculuk faaliyetlerinde bulunanların desteklenmesinin önemli olduğu, tarım ürünleri piyasasında kayıt dışı faaliyetlerin engellenmesi açısından da bu tür düzenlemelerin gerekli olduğu,

- Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim ve formlara ilişkin sürelerle uyulmaması durumunda kesilecek usulsüzlük cezalarının çok yüksek olduğu,

- 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu kapsamında görev yapan meslek mensuplarının kamu iktisadi kuruluşları, iktisadi devlet teşekkülleri

ile diğer kamu kurumlarıyla ilgili iktisadi kuruluşların yönetim ve denetim kurullarında görev alabilmelerine imkân veren önerinin, bu meslek grubunun mesleki bağımsızlıklarını etkileyebileceği, bu düzenlemenin Tasarıdan çıkarılması gerektiği,

- Elektronik ortamda beyanname verilmesi mecburiyetine uyulmaması halinde kesilmesi gereken cezaların makul ve adil olması gerektiği,

- KOBİ'lerin birleşmelerini teşvik edici vergisel düzenlemelerin işletme ölçeklerinin rekabetçi bir düzeye kavuşmalarını olumlu etkileyeceği,

- Başbakanlık merkez teşkilatına yapılacak motorlu taşıt teslimi, kiralanması ve bunlara ilişkin işlemlerin katma değer vergisi, özel tüketim vergisi ve gümrük vergisi dâhil her türlü vergi, resim, harç ve ücretlerden istisna tutulmasının ilgili vergi kanunları içinde değerlendirilmesi ve düzenlenmesinin uygun olacağı,

- 2006 yılından itibaren fiilen uygulanmasına başlanan 5018 sayılı Kanunun 14 üncü maddesine göre; kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak ve kamu idarelerini yükümlülük altına sokacak kanun tasarılarının getireceği malî yük hesabının tasarılarla birlikte Parlamentoya sunulması gerektiği, ancak, 2006 yılından bu yana kanun tasarılarında mali yük hesabının yer almadığı,

- Dünyada yaşanan mali krizin etkilerini gidermeye yönelik olarak etkili ekonomik önlemlerin hayata geçirilemediği, mali disipline dikkat edilmesi gereken bir dönemde, bütçe açığının yılın ilk üç ayında 2009 yılı Bütçesinde öngörülen hedefin yaklaşık dört katına ulaştığı,

- Krizin en olumsuz etkisinin reel sektör üzerinde görüldüğü, daralan talep nedeniyle özel sektör kuruluşlarının üretimlerine son vermeye başladıkları, bunun en olumsuz etkisinin yüzde 13'lere yükselen işsizlik olduğu, bu nedenle reel sektöre yönelik kısa ve orta vadeli vergisel ve ucuz kredi teşvikleri içeren bir ekonomik önlemler paketinin hayata geçirilmesi gerektiği,

şeklinde görüş ve eleştirileri müteakip, Hükümet tarafından yapılan tamamlayıcı açıklamalarda;

- ABD'de konut kredilerinin geri dönüşündeki sıkıntılarla başlayan finans sektöründeki olumsuz gelişmeler, uzun zamandır bu alanda var olan istikrar ortamını ve finans sisteminin işleyişini bozduğu, finans sistemindeki olumsuz gelişmelerin konut ve finans sektörleriyle ilişkili diğer kurumları da içine alarak küresel çapta bir krize dönüştüğü, zaman içinde ortaya çıkan makro ekonomik verilerin krizin daha da derinleştiğini göstermesi üzerine ülkelerin kendi ölçeklerinde önlem paketleri açıkladığı,

- Ülkelerin birbirinden bağımsız olarak alacakları önlemlerin yeterli olmayacağı nedeniyle dünyanın en büyük 20 ekonomisine sahip olan ülkelerin, alınabilecek yeni önlemlerle ilgili olarak işbirliği yaparak, ortak hareket etme konusunda anlaşmaya vardıkları,

- Kısa vadede piyasa mekanizması ile kredi sisteminin işleyişini, işletmelerin hayatiyetini ve istihdamı koruyacak; uzun vadede ise bir bütün olarak ekonomimizin rekabet gücünü ve kayıtlılık düzeyini arttıracak tedbirlerin alınmasına devam edildiği,

- Dünya ekonomisinin son 60 yıldır ilk defa daralacağı öngörüsü nedeniyle bu krizin ülkemizin yakın geçmişte yaşadığı krizlerden farklı olduğu,

- Daha önce alınan ekonomik tedbirlerin tamamlayıcısı olarak, işletmeleri güçlendirmek suretiyle ekonomimizin rekabet gücünün artırılarak istihdamın ve sürdürülebilir büyümeye katkı sağlanmasının büyük önem taşıdığı,

- Rekabet gücünün, uzun dönemde sürdürülebilir büyümenin ana belirleyicilerinden biri haline geldiği, rekabet gücü düşük olan ülkelerin yüksek rekabet gücüne sahip ekonomilerin pazarı haline gelmekte olduğu ve dışa bağımlılıklarının arttığı,

- Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin yaptıkları üretim ile GSMH'ye sağladıkları katkı, yaptıkları ihracat ve sağladıkları istihdam açısından ülke ekonomisinin belkemiğini oluşturduğu,

- İşletmelerin güç birliği yaparak sermaye yapılarını güçlendirmeleri, finansal tablolarını güncel değerlere getirmek suretiyle kredi imkânlarını ve rekabet güçlerini arttırmaya yönelik olarak KOBİ birleşmelerinin vergi istisnası yoluyla teşvik edilmesi ve birleşme sonrasında ise 3 yıl süreyle % 75'e kadar indirimli kurumlar vergisi uygulanmasının öngörüldüğü,

- Reel sektörün yeniden yapılanması sağlanarak, orta ve uzun vadede; daha sağlıklı ve rekabet gücü yüksek işletmeler oluşturulması, kayıtlılık düzeyinin yükseltilmesi, üretimin, istihdamın ve ihracatın artırılmasının amaçlandığı,

- Ekonomik kalkınmaya ve istihdama önemli ölçüde katkıda bulunacak olan büyük ölçekli yatırımların desteklenmesi amacıyla yapılan düzenlemeyle; 200 milyon lirayı aşan yatırım projelerine ilişkin olarak, yatırım aşamasında yüklenilen KDV'nin üçer aylık dönemler itibarıyla iade edilmesine imkan tanınması ve böylece yatırımın devam ettiği süre içinde işletmeler açısından finansman yükünün önemli ölçüde azaltılmasının büyük önem taşıdığı,

- Tarım ürünlerinde standardizasyonun sağlanması, ürünlerin sanayi ve ticaret kesimine kayıtlı bir şekilde geçişinin sağlanması, ürün sertifikasına bağlanarak alım-satım işlemlerinin kolaylaştırılması ve ürün ticaretinin elektronik ortamda yapılmasının sağlanması amaçlarına yönelik olarak lisanslı depoculuk sisteminin etkin bir şekilde işlemlerini sağlayacak vergisel düzenlemelerin yapıldığı,

- Vergi uygulamalarında ortaya çıkan bazı tereddütlerin giderilmesine, aksayan ve suistimale neden olan hususların düzeltilmesine ve e-devlet projesi kapsamında vergi idaresinin teknolojik imkânlardan azami ölçüde faydalandırılmasına yönelik bazı düzenlemelere de Tasarıda yer verildiği,

- Türkiye Kızılay Derneği ile öngörülen düzenleme öncesinde müzakere edildiği ve mutabakat sağlandığı,

- Vergi Usul Kanununda yapılan değişiklik sonucu bir yıllık cezanın onsekiz aya yükseltilmesinin vergi kaçakçılığı ile mücadele açısından önemli olduğu,

- Kamu gelirlerinin azalmasına veya kamu giderlerinin artmasına neden olacak tasarıları mali yük hesabının eklenmesine yönelik olarak kamu kurumlarında kapasite oluşturma çalışmalarının devam ettiği, Başbakanlık bünyesinde yürütülen bu çalışmalar sonuçlandığında 5018 sayılı Kanununun 14 üncü maddesinde yer alan hükmün hayata geçirileceği,

ifade edilmiştir.

Tasarının geneli üzerindeki görüşmeleri müteakip verilen bir önerge doğrultusunda, Tasarının daha ayrıntılı bir şekilde incelenebilmesini teminen bir Alt Komisyon kurulması kararlaştırılmıştır. Alt Komisyon, 29.04.2009 ve 13.05.2009 tarihlerinde ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının temsilcilerinin katılımlarıyla yapmış olduğu çalışmalar neticesinde hazırlamış olduğu rapor ve metni Komisyonumuza sunmuştur.

Alt Komisyonunda Tasarının;

- Çerçeve 1 inci maddesi; (a) ve (b) bentleri, çerçeve 1 ve 2 nci maddeler olarak aynen; (c) bendi, iktisadi işletmeleri hariç Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan aynı yardımların uygulamada suistimallere ve aynı malların değerlerinin belirlenmesinde yaşanabilecek muhtemel sorunlara yol açılmaması amacıyla 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bentte yer alan "aynı ve" ibaresinin çıkarılması suretiyle çerçeve 3 üncü madde olarak; (ç) bendi; (a) bendi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci

fikrasının (1) numaralı bendinde yapılan düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlerle ilgili olarak işverenlerce işe başlatmama nedeniyle işçiye ödenen tazminatlar üzerinden kesinti yoluyla alınması gereken gelir vergisi hakkında, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun düzeltmeye ilişkin hükümleri de dikkate alınarak düzeltme işlemlerinin yapılması amacıyla 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa yeni geçici 77 nci madde olarak eklenmesi öngörülen düzenlemenin, mevcut geçici 76 ncı madde ile birlikte çerçeve 4 üncü madde olarak,

- Çerçeve 2 nci maddesi; (a) bendi, çerçeve 1 inci maddenin (c) bendinde yapılan değişikliklere paralel olarak 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen bentte yer alan “aynı ve” ibaresinin çıkarılması suretiyle çerçeve 5 inci madde olarak; (b) bendi, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen yeni fıkranın, limited şirket ortakları ve tasfiye memurlarının sorumluluklarına açıklık getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 6 ncı madde olarak; (c) bendi; indirimli kurumlar vergisine ilişkin olarak 5520 sayılı Kanuna eklenen geçici 5 inci maddede öngörülen birleşme istisnasından yararlanacak işletmelerin sayısının artırılması amacıyla geçici 5 inci maddenin 3 numaralı fıkrasının (a) bendinde yer alan “10 ila 250” ibaresinin “250’den az” olarak değiştirilmesi ve aynı maddede öngörülen birleşme istisnasından yararlanan işletmelerin tümünde tek bir indirimli oran uygulanması amacıyla geçici 5 inci maddenin 11 numaralı fıkrasında yer alan “işletmeleri aktif toplamlarına veya vergiye tabi matrahlarına göre farklılaştırmak suretiyle” ibaresinin “işletmeler için” olarak değiştirilmesi suretiyle ve geçici 6 ncı madde ile birlikte çerçeve 7 ncı madde olarak,

- Çerçeve 3 üncü maddesi; (a) bendi, çerçeve 8 inci madde olarak aynen; (b) ve (c) bentleri, 5300 sayılı Kanunun adının açık olarak yazılarak redaksiyona tabi tutulması suretiyle çerçeve 9 ve 10 uncu madde olarak; (ç) bendi; gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması hizmetlerinin vergiden müstesna tutulmamasının ihale şartlarının değiştirilmesi anlamına geleceği, bu durumun haksız rekabete yol açmaması amacıyla 3065 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin yeniden düzenlenmesi ve bu maddenin birinci fıkrasına eklenen (g) bendinin redaksiyona tabi tutulması suretiyle çerçeve 11 inci madde olarak; (d) bendi; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına eklenen paragrafta yer alan “Standart depolarda” ibaresinin “Bu fıkraya göre” olarak değiştirilmesi ve Bakanlar Kurulu’na madde kapsamında teslim edilecek olan motorin miktarlarını sınır kapıları itibariyle farklı olarak belirleme yetkisi verilmesi amacıyla söz konusu fıkranın ikinci paragrafında yer alan “araç cinsleri ve” ibaresinden önce gelmek üzere “sınır kapıları” ibaresinin eklenmesi suretiyle çerçeve 12 nci madde olarak; (e) bendi, özel okulların ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10’unu geçmemek üzere öğrencilere verdikleri bedelsiz hizmetlerde uygulanan KDV istisnasının, benzer şekilde öğrenci yurtları için de tanınması amacıyla 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin ikinci fıkrasının (b) bendinde yapılan düzenlemenin eklenmesi suretiyle çerçeve 13 üncü madde olarak; (f) bendi, çerçeve 14 üncü madde olarak aynen; (g) bendi redaksiyona tabi tutulmak suretiyle çerçeve 15 inci madde olarak; (ğ) bendi ile 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununa eklenmesi öngörülen geçici 28 inci maddenin, 200 milyon Türk Lirası ve üzerindeki yatırımlarla ilgili olarak düzenlenen KDV teşvikinin, mevcut teşvik sistemi dışında kalan yatırımlar için öngörüldüğü, teşvik sistemi içinde olan yatırımların zaten KDV teşvikinden yararlandığı, bu nedenle söz konusu düzenlemenin genel teşvik sistemi ile birlikte daha ayrıntılı bir şekilde değerlendirilmesi amacıyla metinden çıkarılması ve geçici 29 uncu maddenin geçici 28 inci madde olarak teselsül ettirilmesi suretiyle çerçeve 16 ncı madde olarak,

- Çerçeve 4 üncü maddesi; (a) bendi, çerçeve 17 nci madde olarak aynen; (b) bendi, standart depo tanımının uygulamada tereddütlere yol açmaması amacıyla 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7/A maddesinin birinci fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen fıkrada yer alan “Standart depolarda” ibaresinin “Bu maddeye göre” şeklinde değiştirilmesi ve Bakanlar Kurulu’na madde kapsamında teslim edilecek olan motorin miktarlarını sınır kapıları itibarıyla farklı şekilde belirleme yetkisi verilmesi amacıyla 7/A maddesinin yeniden düzenlenmesi ve yeniden düzenlenen 7/A maddesinin son fıkrasında yer alan “araç cinsleri ve” ibaresinden önce gelmek üzere “sınır kapıları” ibaresinin eklenmesi suretiyle çerçeve 18 inci madde olarak; (c) bendi, çerçeve 19 uncu madde olarak aynen,

- Çerçeve 5 inci maddesi; çerçeve 20 nci madde olarak aynen,

- Çerçeve 6 ncı maddesi; (a) bendi, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 72 nci maddesinin ikinci fıkrası gereğince, arsalarla ait asgari ölçüde birim değer tespitine ilişkin olarak oluşturulan takdir komisyonuna organize sanayi bölgelerini temsilen bir üyenin katılmasının sağlanması, söz konusu komisyonların çalışma usul ve esaslarının belirlenmesi ve yetkilerine açıklık getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 21 inci madde olarak; (b) bendi, birinci paragrafta yer alan “1.000 Türk Lirası” ibaresinden önce gelmek üzere “sırasıyla” ibaresinin eklenmesi ve elektronik ortamda beyanname verilmesi mecburiyetine uyulmaması halinde kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezasının, beyannamenin kanuni süresinin sonundan başlayarak elektronik ortamda 15 gün içinde verilmesi halinde dörtte bir oranında, bu sürenin dolmasını takiben 15 gün içinde verilmesi halinde yarısı oranında ceza kesilmesi uygulamasının devam ettirilmesi amacıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 355 inci maddesine eklenen hükmün yeniden düzenlenmesi ve madde çerçevesinin değiştirilmesi suretiyle çerçeve 22 nci madde olarak; (c) bendi, çerçeve 23 üncü madde olarak aynen; (ç) bendi, 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 378 inci maddesinin sonuna eklenen fıkra ile öngörülen düzenlemenin, 1136 sayılı Avukatlık Kanununda düzenlenmesinin kanun yapma usul ve esaslarına daha uygun olacağı gerekçesiyle metinden çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 7 nci maddesi; (a) ve (b) bentleri, çerçeve 24 ve 25 inci maddeleri olarak aynen,

- Çerçeve 8 inci maddesi; (a) bendi, 5602 sayılı Kanunun değiştirilen 5 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “federasyonlara ve spor kulüplerine” ibaresinin “federasyonlara, spor kulüplerine ve sporculara isim hakkı olarak” şeklinde değiştirilmesi suretiyle çerçeve 26 ncı madde olarak; (b) bendi, 5602 sayılı Kanunun yürürlük tarihinden önceki dönemlere ilişkin olarak bu Kanun kapsamındaki kurumlar arasında oluşan borç ve alacak durumu üzerinde daha detaylı çalışılması ihtiyacı nedeniyle metinden çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 9 uncu maddesi; (a) bendi, çerçeve 27 nci madde olarak aynen; (b) bendi, teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan kurum ve kuruluşların kapsama alınmasını teminen değiştirilen 5746 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 28 inci madde olarak,

- Çerçeve 10 uncu maddesi; Türkiye Kızılay Derneğinin 5624 sayılı Kanun kapsamında yürüttüğü kan bankacılığı faaliyetlerinin de vergi muafiyeti kapsamında olduğuna açıklık getirilmesi amacıyla yeniden düzenlenmesi suretiyle çerçeve 29 uncu madde olarak,

- Çerçeve 11 inci maddesi; 3568 sayılı Kanun kapsamında çalışan meslek mensuplarının kamu kurum ve kuruluşlarında yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği gibi görevlerde bulunmalarının mesleki bağımsızlıklarını etkileyebileceği gerekçesiyle metinden çıkarılması suretiyle,

- Çerçeve 12 nci maddesi; çerçeve 30 uncu madde olarak aynen,
- Çerçeve 13 üncü maddesi; madde ile öngörülen düzenlemenin, ilgili vergi kanunlarında yapılması amacıyla, metinden çıkarılması suretiyle,
- Çerçeve 14 üncü maddesi; (a) fıkrası çerçeve 31 inci madde olarak aynen; (b) fıkrasının; 1 numaralı bendi, 38 inci maddenin (1) numaralı bendi olarak aynen, (2) ve (3) numaralı bentleri çerçeve 32 ve 33 üncü maddeleri olarak aynen; (c) fıkrası çerçeve 38 inci maddenin (2) numaralı bendi olarak aynen; (ç) fıkrası, çerçeve 38 inci maddenin (3) numaralı bendi olarak aynen; (d) fıkrası, çerçeve 38 inci maddenin (4) numaralı bendi olarak aynen; (e) fıkrası, çerçeve 34 üncü madde olarak aynen,
- Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücret tarifeleri ile ilgili olarak, bu davaların özellikleri dikkate alınarak, maktu ücrete bağlanması amacıyla 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesinin ikinci fıkrasına, birinci cümlesinden sonra gelmek üzere eklenmesi öngörülen hükmün metne çerçeve 35 inci madde olarak eklenmesi suretiyle,
- 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesinde yer alan matraha açıklık getirmek amacıyla yapılan düzenlemenin metne çerçeve 36 ncı madde olarak eklenmesi suretiyle,
- 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununa göre tahakkuku müteakip tebliğ edilen para cezalarını ödemeyenler hakkında 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkındaki Kanuna göre işlem yapılması amacıyla 3093 sayılı Kanunun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasında öngörülen düzenlemenin metne çerçeve 37 nci madde olarak eklenmesi suretiyle,
- Türkiye Kızılay Derneği ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanun kapsamında sayılan diğer kurum ve kuruluşların sahip oldukları muafiyet ve istisnalar ile tabii oldukları vergilere ilişkin hususlara açıklık getiren bir düzenlemenin, metne geçici 1 inci madde olarak eklenmesi suretiyle,
- 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine, Tasarı ile eklenen hüküm uyarınca gerekli tarife değişikliği yapılınca veya yeni tarife yürürlüğe girinceye kadar, anılan hükümde belirtilen davalarda, yürürlükte olan tarifenin idare ve vergi mahkemelerinde takip edilen davalar için belirlenen maktu avukatlık ücretinin uygulanacağına açıklık getiren bir düzenlemenin, metne geçici 2 nci madde olarak eklenmesi suretiyle,
- Yürürlüğe ilişkin 15 inci maddesi; metinde yapılan değişiklikler doğrultusunda yeniden düzenlenmek suretiyle 39 uncu madde olarak,
- Yürütmeye ilişkin 16 ncı maddesi; 40 ncı madde olarak aynen,
- kabul edilmiştir.
- Ayrıca;
- Türk Hava Kurumu ve Darüşşafaka gibi 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanun kapsamında sayılan kurumların 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasındaki istisna kapsamına alınması hususunun,
- Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim ve formlara ilişkin sürelerle uyulmaması durumunda kesilecek usulsüzlük cezalarının yeniden değerlendirilmesi hususunun,

- Gelişmiş film endüstrilerine sahip ülke yapımcılarının film yapımı için Türkiye'yi tercih etmelerinin teşvik edilerek ülke tanıtımına katkı sağlanması amacıyla bu yatırımcılara yönelik vergisel teşviklerle ilgili konunun,

- 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanunu kapsamında görev yapan meslek mensuplarının kamu iktisadi kuruluşları, iktisadi devlet teşekkülleri ile diğer kamu kurumlarıyla ilgili iktisadi kuruluşların yönetim ve denetim kurullarında görev alabilmelerine imkân veren önerinin, bu meslek grubunun mesleki bağımsızlıklarını etkilemeyecek şekilde yeniden düzenlenmesi hususunun,

- Başbakanlık merkez teşkilatına yapılan motorlu taşıt teslimi, kiralanması ve bunlara ilişkin işlemler ile ilgili vergi istisnalarının, ilgili vergi kanunlarında yapılması hususunun,

Komisyondun takdirine sunulması kararlaştırılmıştır.

Bu defa Komisyondumuzun 20-21 Mayıs 2009 tarihlerinde, Hükümeti temsilen Maliye Bakanı Mehmet Şimşek ile ilgili kurum ve kuruluş temsilcilerinin katılımlarıyla yaptığı 30 ve 31 nci birleşimlerde, Alt Komisyon tarafından hazırlanan metin esas alınmak suretiyle maddeler üzerinde görüşmelere geçilmiştir.

Alt Komisyon metninin;

- Çerçeve 1 inci, 2 nci, 3 üncü, 4 üncü, 5 inci ve 6 ncı maddeleri; aynen,

- Çerçeve 7 nci maddesi ile 5520 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen;

• Geçici 5 inci maddesi; birleşilen kurumun; indirimli kurumlar vergisi uygulamasının sona erdiği yılı izleyen üçüncü yılın sonuna kadar tasfiye edilmesi, devir, bölünme, hisse değişimi ve sermaye azaltımı işlemlerine tabi tutulması halinde, birleşmeden dolayı istisna edilen ya da indirimli oran uygulaması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergilerin, gecikme faizi ile birlikte birleşilen kurumdan tahsil edilmesi yönündeki uygulamanın, birleşilen kurumun Kurumlar Vergisi Kanunu uyarınca yapılacak birleşme işlemlerine şamil olması amacıyla (4) numaralı fıkrasının değiştirilmesi suretiyle,

• Geçici 6 ncı maddesi; uygulanmasına açıklık kazandırılması amacıyla "Tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak tasfiye memurları ile kanuni temsilcilerin sorumluluklarını düzenleyen" ibaresinin "Kanunun" şeklinde değiştirilmesi suretiyle,

- Çerçeve 8 inci, 9 uncu ve 10 uncu maddeleri; aynen,

- Gelişmiş film endüstrilerine sahip ülke yapımcılarının film yapımı için Türkiye'yi tercih etmelerinin teşvik edilerek ülke tanıtımına katkı sağlanması ve yerli yapımcılara yurtdışında verilen benzer teşviklerin verilmesi amacıyla 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamında Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onaylanan sinematografik eserlere ilişkin mal ve hizmetler nedeniyle ödenen katma değer vergisinin yapımcılara iade edilmesine yönelik bir hükmün, 3065 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine eklenmesini öngören düzenlemenin yeni 11 inci madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 11 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 3065 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrası; 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listede yer alan malların, 5018 sayılı Kanuna ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerine teslimi işlemlerinin katma değer vergisinden istisna tutulmasına yönelik bir hükmün 3065 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasına yeni (g) bendi olarak eklenmesi ve diğer bendin buna göre teselsül ettirilmesi suretiyle, 12 nci madde olarak,

- Çerçeve 12 nci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 3065 sayılı Kanunun 14 üncü maddesi; madde metninde belirtilen miktarlarda değişiklik yapılmasına ilişkin olarak Bakanlar Kuruluna verilen “iki katına kadar artırmaya” yetkisi “kanuni haddine kadar yükseltilmeye” şeklinde değiştirilmesi suretiyle, 13 üncü madde olarak,
- Çerçeve 13 üncü maddesi; 14 üncü madde olarak aynen,
- Çerçeve 14 üncü maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesi; Metnin 11 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 3065 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendindeki deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında verilen hizmetler ve ihracat, ithalat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallar için liman ve hava meydanlarında verilen hizmetlerin istisna kapsamına alınmış olması nedeniyle, uygulamada tereddütlere yol açılmaması amacıyla, anılan Kanunun 17 nci maddesinin (o) bendi ile ilgili değişiklik ve madde çerçevesinin yeniden düzenlenmesi suretiyle, 15 inci madde olarak,
- Çerçeve 15 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 3065 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi; ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü borsada oluşan değeri yerine, senedin en son işlem gördüğü borsada oluşan değerinin vergi tarhına esas alınması amacıyla “ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü” ibaresi “senedin en son işlem gördüğü” şeklinde değiştirilmesi suretiyle, 16 ncı madde olarak,
- Çerçeve 16 ncı ve 17 nci maddeleri; 17 nci ve 18 inci maddeler olarak aynen,
- 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listede yer alan malların, 5018 sayılı Kanuna ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri tarafından ilk iktisabının, özel tüketim vergisinden istisna tutulması amacına yönelik düzenlemenin yeni 19 uncu madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,
- Çerçeve 18 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 4760 sayılı Kanunun 7/A maddesi; madde metninde belirtilen miktarlarda değişiklik yapılmasına ilişkin olarak Bakanlar Kuruluna verilen “iki katına kadar artırmaya” yetkisinin, “kanuni haddine kadar yükseltilmeye” şeklinde değiştirilmesi suretiyle, 20 nci madde olarak,
- Çerçeve 19 uncu maddesi ile 4760 sayılı Kanuna eklenmesi öngörülen geçici 6 ncı maddesi; metinde belirtilen tutarda değişiklik yapılmasına ilişkin olarak Bakanlar Kuruluna verilen “beş katına kadar artırmaya” yetkisinin, “üç katına kadar artırmaya” şeklinde değiştirilmesi suretiyle, 21 inci madde olarak,
- Çerçeve 20 nci maddesi; 22 nci madde olarak aynen,
- Çerçeve 21 inci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 213 sayılı Kanunun 72 nci maddesi; anılan Kanunun 72 nci maddesine göre kurulan takdir komisyonlarının tümüne ilişkin çalışma usul ve esaslarının Maliye Bakanlığınca belirleneceğine açıklık getirilmesi amacıyla “bu komisyonların” ibaresinin “bu madde uyarınca kurulan komisyonların” şeklinde değiştirilmesi suretiyle, 23 üncü madde olarak,
- Çerçeve 22 nci maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 213 sayılı Kanunun mükerrer 355 inci maddesi; elektronik ortamda verilmesi zorunluluğu getirilen bildirim ve formlar için 10 günlük cezasız düzeltme süresinin verilmesi, bu süreyi takip eden 15 gün içinde düzeltme verilmesi halinde ise kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezasının yarısı oranında bir cezanın uygulanabilmesine yönelik olarak metnin değiştirilmesi suretiyle, 24 üncü madde olarak,
- Çerçeve 23 üncü, 24 üncü, 25 inci, 26 ncı, 27 nci, 28 inci, 29 uncu, 30 uncu, 31 inci, 32 nci ve 33 üncü maddeleri; 25 inci, 26 ncı, 27 nci, 28 inci 29 uncu, 30 uncu, 31 inci, 32 nci, 33 üncü, 34 üncü ve 35 inci maddeleri olarak aynen,

- Çerçeve 34 üncü maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 6802 sayılı Kanunun 39 uncu maddesi; anılan Kanunun 39 uncu maddesinin birinci fıkrası ile beşinci fıkrası arasında terim birliği açısından uyum sağlanması amacıyla madde metninin değiştirilmesi suretiyle, 36 ncı madde olarak,

- Çerçeve 35 inci maddesi; 37 nci madde olarak aynen,

- Çerçeve 36 ncı maddesi ile değiştirilmesi öngörülen 3093 sayılı Kanunun 4 üncü maddesi; bünyesinde radyo ve/veya TV alıcısı barındıran diğer birleşik cihazların bandrole tabi tutulmasında, mevcut düzenlemeye göre piyasada oluşan haksız rekabetin önüne geçilmesi amacıyla bandrol ücretlerinin, Bakanlar Kurulu tarafından, vatandaş lehine, cihaz türleri bazında farklılaştırılarak belirlenmesini teminen madde metninin değiştirilmesi suretiyle, 38 inci madde olarak,

- Çerçeve 37 nci maddesi; 39 uncu madde olarak aynen,

- 3568 sayılı Kanunun yönetmelikle düzenlenmesini öngördüğü hususlarda, Birlik genel kurulu toplanıncaya kadar, Birlik Yönetim kuruluna yönetmelik çıkarma veya mevcut yönetmeliklerde değişiklik yapma yetki verilmesi, ayrıca Birlik ve odaların 2010 yılı bütçesinin, 2009 yılı bütçesinin gelir ve giderleriyle birlikte yüzde on oranında artırılarak oluşturulması konusunda Birlik ve oda yönetimlerine imkân sağlanması amacıyla yönelik olarak 3568 sayılı Kanunun geçici 13 üncü maddesinde düzenleme yapan hükmün, yeni 40 ncı madde olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

- Çerçeve 38 inci maddesinin;

• (1) , (2) ve (3) numaralı fıkraları; aynen,

• Hükmün uygulanmasında ortaya çıkan tereddütlerin giderilmesi amacıyla 2919 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin dördüncü fıkrasının yürürlükten kaldırılmasına yönelik düzenlemenin (4) numaralı fıkra olarak metne ilave edilmesi suretiyle,

• (4) numaralı fıkrası; 3568 sayılı Kanunun 49 uncu maddesindeki mükerrer ceza uygulaması ile ilgili çelişkinin giderilmesi amacıyla bu maddenin ikinci fıkrasındaki “12/4,” ibaresinin anılan Kanun metninden çıkarılmasını teminen “ile 49 uncu maddesinin ikinci fıkrasındaki “12/4,” ibareleri” hükmü ile ilgili düzenlemenin (5) numaralı fıkra olarak maddeye eklenmesi suretiyle,

41 inci madde olarak,

- Geçici 1 inci ve 2 nci maddeleri; aynen,

- Yürürlüğe ilişkin 39 uncu maddesi; metinde yapılan düzenlemeler doğrultusunda redaksiyona tabi tutulması suretiyle, 42 nci madde olarak,

- Yürütmeye ilişkin 40 ncı maddesi; 43 üncü madde olarak aynen,

kabul edilmiştir.

Raporumuz, Genel Kurulun onayına sunulmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile arz olunur.

Başkan	Başkanvekili	Sözcü
<i>Sait Açıba</i>	<i>M. Altan Karapaşaoğlu</i>	<i>Hasan Fehmi Kinay</i>
Afyonkarahisar	Bursa	Kütahya
		(Bu Raporun Sözcüsü)
Kâtip	Üye	Üye
<i>Süreyya Sadi Bilgiç</i>	<i>Necdet Ünüvar</i>	<i>Halil Aydoğan</i>
Isparta	Adana	Afyonkarahisar
Üye	Üye	Üye
<i>Sadık Badak</i>	<i>İsmail Özgün</i>	<i>Ali Osman Sali</i>
Antalya	Balıkesir	Balıkesir

Üye <i>Cahit Bağcı</i> Çorum	Üye <i>Emin Haluk Ayhan</i> Denizli (Muhalefet şerhi ektedir)	Üye <i>Mehmet Yüksel</i> Denizli
Üye <i>Necdet Budak</i> Edirne	Üye <i>Alaattin Büyükkaya</i> İstanbul	Üye <i>Mustafa Özyürek</i> İstanbul (Ayrışik oy yazısı ektedir)
Üye <i>İbrahim Hasgür</i> İzmir	Üye <i>Harun Öztürk</i> İzmir (Karşı oy yazısı eklidir)	Üye <i>Tuğrul Yemişçi</i> İzmir (Bu Raporun Sözcüsü)
Üye <i>Mustafa Özbayrak</i> Kırıkkale	Üye <i>Mustafa Kabakcı</i> Konya	Üye <i>Mustafa Kalaycı</i> Konya (Muhalefet şerhi ektedir)
Üye <i>Ferit Mevlüt Aslanoğlu</i> Malatya (Ayrışik oy yazısı ektedir)	Üye <i>Ömer Faruk Öz</i> Malatya	Üye <i>Erkan Akçay</i> Manisa (Muhalefet şerhi vardır)
Üye <i>Ali Er</i> Mersin	Üye <i>Gürol Ergin</i> Muğla (Ayrışik oy yazısı ektedir)	Üye <i>Münir Kutluata</i> Sakarya (Muhalefet şerhi ektedir)
Üye <i>Kadir Tıngıroğlu</i> Sinop	Üye <i>M. Mustafa Açıkalın</i> Sivas (Bu Raporun Sözcüsü)	Üye Hasip Kaplan Şırnak (İmzada bulunamadı)
Üye <i>Faik Öztrak</i> Tekirdağ (Ayrışik oy yazısı ektedir)	Üye <i>Osman Demir</i> Tokat	Üye <i>M. Akif Hamzaçebi</i> Trabzon (Ayrışik oy yazısı ektedir)
	Üye <i>Kerem Altun</i> Van	Üye <i>Abdülkadir Akgül</i> Yozgat

AYRIŞIK OY

Madde 3 ve Madde 5

Tasarının 3 üncü maddesi ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesine bir bent eklenerek Türkiye Kızılay Derneği'ne makbuz karşılığı yapılan bağış ve yardımların herhangi bir sınıra tabi olmaksızın gelir vergisi matrahının tespitinde beyanname ile bildirilecek gelirden indirileceği düzenlenmektedir.

Tasarının 5 inci maddesi ile de aynı yönde bir hüküm 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu (KVK) na eklenmektedir. KVK'na eklenmesi öngörülen hükümle iktisadi işletmeleri hariç olmak üzere Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış ve yardımların tamamının kurumlar vergisi matrahının tespitinde kurum kazancından indirilmesi sağlanmaktadır.

KVK'nun 10/c maddesine göre kamu yararına çalışan derneklere makbuz karşılığında yapılan bağış ve yardımların o yıla ait kurum kazancının yüzde 5'ine kadar olan kısmının kurum kazancından indirilmesi mümkün bulunmaktadır. Tasarı Türkiye Kızılay Derneği için yüzde 5'lik sınırın uygulanmamasını öngörmektedir.

Şüphesiz Türkiye Kızılay Derneği için böyle bir düzenleme yapmak mümkündür.

Ancak Kızılay için düzenleme yapılırken onunla aynı paralelde değerlendirilebilecek başka kurumları da ihmal etmemek gerekir.

11.07.1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına ilişkin Kanunun 28/11/1990 tarihli ve 3685 sayılı Kanunla değişik 1 inci maddesi Türkiye Kızılay Derneği yanında Türk Hava Kurumu Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü (SHÇEK), Türkiye Yardım Sevenler Derneği ve resmi darülaceze kurumları ile Darüşşafaka Cemiyeti ve Yeşilay Derneğini bütün vergi, resim, harç, hisse ve fonlardan muaf tutmuştur. 1606 sayılı Kanun böyle bir çerçeve çizmişken bunun içinden sadece bir kurum için farklı bir düzenleme yapmak doğru değildir. Anılan Kanunda sayılan kurumlardan bir kısmının belki Türkiye Kızılay Derneği için Tasarı ile yapılan düzenlemeye ihtiyacı olmayabilir. SHÇEK bunlardan birisidir. Zira SHÇEK'in ödenekleri bütçeden karşılanmaktadır. Ancak bir kısım kurumların bu vergi teşvikine Kızılay gibi ihtiyacı vardır. Bu nedenle Darüşşafaka Cemiyeti, resmi darülaceze kurumları için de aynı istisna hükmünün getirilmesi doğru olur.

Madde 7 (Geçici Madde 6)

Anılan Geçici Madde 6 ile yapılan düzenleme eksiktir. Buna göre; Geçici Madde 6'dan şu anlam çıkmaktadır: Tasarının 6 ncı maddesindeki anılan 17 nci maddenin (9) numaralı fıkrası hükmü uyarınca getirilen sorumluluk Geçici Madde 6'nın yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlere ilişkin olarak maddenin yürürlüğe girdiği tarihten sonra yapılacak vergi ve ceza tarhiyatını kapsamamaktadır. Bu doğru değildir. Yeni getirilen sorumluluğu kapsamına önceki dönemlerin alınmaması gerekir.

Madde 11

Tasarının bu maddesi ile 3065 sayılı Katma Değer Vergisi (KDV) Kanununun 11 inci maddesine bir paragraf eklenmektedir. Buna göre 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamında Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onaylanan sinematografik eserlere ilişkin olarak yabancı yatırımcılar tarafından satın alınan mal ve hizmetler nedeniyle ödenen KDV yapımıcılara iade edilecektir.

KDV Kanununun 11 inci maddesi, ihraç edilen mal ve hizmetlerin bedelinin KDV yükünden arındırılmasını düzenlemektedir. Tasarı ile getirilmekte olan düzenlemenin tarif ettiği işlerin anılan 11 inci Maddedeki mal ve hizmet ihracatı kapsamında değerlendirilmesi mümkün değildir. Ayrıca böyle bir düzenleme doğru da değildir.

Ne olduğu belli olmayan, dünya sinema sektöründe adı, sanı bilinmeyen parasız bir yapımcının talebi üzerine sisteme böyle bir düzenlemenin dahil edilmesi KDV sistemini bozacaktır. Ortada Türkiye açısından döviz kazandırıcı bir işlemin olduğunu söylemek de mümkün değildir. Bu mantıkla, Türkiye açısından en önemli döviz kazandırıcı işlemlerden olan turizm sektöründe yabancı otoritelere sunulan mal ve hizmetler üzerindeki KDV'nin de bu mal ve hizmeti satanlara iade edilmesi gerekir.

Düzenlemenin mutlaka Tasarı'dan çıkarılması gerektiğini düşünüyoruz.

Madde 12/g ve Madde 19

Madde 12/g ile KDV Kanununa eklenmesi öngörülen hüküm; 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi (ÖTV) Kanununa ekli II sayılı Listede yer alan malların (yani otobüs, minibüs, binek otomobilleri, arazi taşıtları, uçak, yat gibi) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli I ve II sayılı Listelerdeki kamu idarelerine teslimini KDV'den istisna etmektedir. Madde 19 ise aynı işlemleri ÖTV'den istisna etmektedir. Madde 19 ayrıca uçak ve helikopterlerin Türk Hava Kurumu tarafından da ilk iktisabını vergiden istisna etmektedir.

Hükümet Tasarısı'nda bu istisnalar sadece Başbakanlığa teslim edilen veya Başbakanlık tarafından satın alınan veya kiralanen araçlarla ilgili olarak yer almaktaydı. Komisyon görüşmeleri sırasında maddenin aldığı yeni şekil kiralama hizmetlerini istisna kapsamı dışında bırakırken istisnadan yararlanacak kurum sayısını genişletmiştir. Buna göre genel bütçeye dahil daireler ile özel bütçeli kurumlar bu istisnadan yararlanacaktır.

Ancak Hükümet Tasarısı ile maddenin son şekli arasında çok temel bir fark daha vardır. Hükümet Tasarısı'nda söz konusu istisnalar "kısmi istisna" olarak düzenlenmişken şimdi "tam istisna" söz konusudur. Yeni alınan araçları ilgili kamu kurumlarına satan mükellefler bu araçlar nedeniyle yükledikleri KDV'yi iade olarak alacaklardır. Bunun kabul edilebilir bir yanı yoktur. Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları otomobil satın alırken KDV ve ÖTV öderken Devlet ödemeyecektir. Düzenleme Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır.

Devlet bu vergileri öderse "bir cepten öbür cebe gitmiş olur, sonuç değişmez" şeklindeki bir yaklaşımın da kabul edilmesi mümkün değildir. 10/12/2003 tarihli 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun "Bütçe ilkeleri"ni düzenleyen 13/f Maddesinde yer alan "tüm gelir ve giderler gayri safi olarak bütçelerde gösterilir" ilkesi bu düzenleme ile ortadan kaldırılmaktadır.

Saydamlığa aykırı olan bu düzenleme ile ayrıca bütçe disiplini de ortadan kaldırılmaktadır. Böylece Hükümet anılan vergi tutarları kadar daha fazla ödenek kullanma olanağına kavuşmaktadır. Bu tutum toplam bütçe gelirlerinin özellikle de vergi gelirlerinin ciddi biçimde azaldığı bir süreçte hükümetin mali disiplin kaygısının olmadığını göstermektedir.

Madde 14/ a

Tasarının 14/a maddesiyle Katma Değer Vergisi Kanununun 17nci maddesinin (b) bendi değiştirilmektedir. Yürürlükteki 3065 sayılı Kanunun 17/b maddesine göre "8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Kanun hükümlerine tabi özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin yüzde 10'unu, üniversite ve yüksekokullarda ise yüzde 50'sini geçmemek üzere verilen bedelsiz eğitim ve öğretim hizmetleri" KDV'den istisnadır.

Tasarı anılan istisna hükmü kapsamına özel öğrenci yurtları tarafından bedelsiz verilen yurt hizmetlerini de dahil etmektedir.

Özel öğrenci yurtlarına böyle bir vergi teşvikinin verilmesi Devletin bu alandaki görevini zedeler niteliktedir. Bir yandan Kredi ve Yurtlar Kurumu yurt ihtiyacını karşılamak için yurt inşa ederken öte yandan özel yurtlara vergi teşviki verilmesi doğru olmamıştır. Özel yurtlar her ne kadar Milli Eğitim Bakanlığının denetimine tabi ise de bu denetimin etkin bir şekilde yapılmadığı ve bu nedenle üniversite gençliğinin bazı özel yurtlarda olumsuz, zararlı etkilere maruz kaldığı bir gerçektir.

Bu nedenle anılan düzenlemeyi doğru bulmuyoruz.

Madde 31

Tasarının bu maddesiyle yapılan düzenleme daha önce sözünü ettiğimiz 1606 sayılı Kanunla verilmiş vergi teşviklerinin Türkiye Kızılay Derneğinin bazı iktisadi işletmeleri dışında kaldırılması yönündedir. İktisadi işletmelere yönelik mevcut istisnanın ya da Kanunun istisna hükmünün iktisadi işletmeleri de kapsadığı yönündeki anlayışın/yorumun Tasarı ile kaldırıldığını görüyoruz. Ancak bu yapılırken Türkiye Kızılay Derneği yönünden getirilen istisnanın Darüşşafaka Cemiyetini kapsamaması önemli bir eksikliklerdir.

Madde 35, Geçici Madde 2

Tasarının bu maddesiyle 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine bir hüküm ilave edilerek vergi davalarında avukatlık ücretinin maktu olarak belirlenmesi yönünde düzenleme yapılmaktadır. Halen devam etmekte olan davalar için de "Geçici Madde 2"de düzenleme yapılarak maktu ücrete hükmedilmesi yönünde hüküm getirilmektedir.

Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil ve Usulü Hakkında Kanunun uygulamasından doğan her türlü davalarda avukatlık ücretinin maktu olarak belirlenmesine yönelik olarak 1136 sayılı Avukatlık Kanununa eklenen hüküm Türkiye Barolar Birliği'nin tarife belirleme yönündeki yetkisini ortadan kaldırmaktadır.

Düzenlemenin gerekçesinin Avukatlık Asgari Ücret Tarifesi'ndeki bazı düzenlemelerin Danıştay tarafından iptal edilmesi nedeniyle daha önce maktu olarak belirlenen vergi davalarına ilişkin avukatlık ücretinin, bundan sonra nispi olarak belirlenecek olması nedeniyle Hazine'nin veya mükelleflerin karşılaştacağı yük olduğu ifade edilmiştir.

Yasal düzenlemenin gerekçesinin bir uygulama sorunu olduğu anlaşılmaktadır.

Ücret Tarifesi'nden kaynaklanan bu sorunun taraflar arasında bir mutabakatla çözülmesi daha uygundur.

Madde 38

Madde ile Türkiye Radyo - Televizyon Kurumu (TRT) nun bir kısım gelirlerine ilişkin olarak Bakanlar Kurulu'na verilmiş olan yetki artırım yönünden bir anlam ifade etmediği gibi indirim yönünden de Anayasa'ya uygun değildir. Zira indirim konusunda bir alt sınır bulunmamaktadır. Yetki konusundaki düzenlemenin yürürlükteki 3093 sayılı Türkiye Radyo - Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesindeki düzenlemenin aynısı olduğu söylenebilir. Ancak bu durum düzenlemenin yanlışlığını ortadan kaldırmaz.

Ayrıca Tasarı bandrole tabi cihazları türleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırma ve (a) fıkrasındaki oranları cihaz türleri itibarıyla belirleme konusunda Bakanlar Kurulu'na yetki vermektedir. Bu yetki mahiyeti itibarıyla sınırsız bir yetkidir. Bandrol ücreti sonuçta bir "mali yükümlülük" olduğuna göre düzenleme ile Bakanlar Kurulu mali yükümlülük getirme konusunda sınırsız bir yetkiye sahip olmaktadır. Buna göre Bakanlar Kurulu istediği cihazı mali yükümlülük (bandrol) kapsamına alabilecek ve bunlar için istediği mali yükümlülük oranını belirleyebilecektir. Bu oranın belirlenmesi konusunda bir alt - üst sınır bulunmamaktadır.

M. Akif Hamzaçebi

Trabzon

Mustafa Özyürek

İstanbul

Ferit Mevlüt Aslanoglu

Malatya

Faik Öztrak

Tekirdağ

Gürol Ergin

Muğla

MUHALEFET ŞERHİ

Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı çeşitli kanunlarda değişiklik yapılmasını öngören, ancak konu ve amaç bütünlüğü olmayan ve " Torba Kanun" olarak nitelenen bir özellik göstermektedir.

Tasarının genel gerekçesinde vergi sistemlerinin karakteristik özelliklerinden birisinin temel politika hedeflerine ulaşmak olduğundan bahisle tasarının temel felsefesinin ekonomik faaliyetlerin gelişiminin vergisel açıdan teşvik edilmesi olduğu ifade edilmektedir. Oysa bu tasarıda, temel politika hedeflerinin ifadesini bulduğu 2009 Programının hedeflerine ulaşılmasını amaç edinen bir düzenleme bulunmamaktadır.

Temel politika hedeflerine ulaşmayı amaç edinen bir torba tasarının ekonominin fotoğrafının tümüne bütüncül bir yaklaşımla bakması ve düzenlemeleri derli toplu yapması gerekmektedir.

Tasarının önemli bir kısmı ekonomi ve teknolojide meydana gelen gelişmelere ilişkin teknik ve idari ihtiyaçları karşılamaya yöneliktir.

Tasarının katılmadığımız ve eleştirdiğimiz hususları maddeler itibariyle aşağıda sunulmuştur:

1-) Tasarının 1 'inci maddesi ile 193 Sayılı Gelir Vergisi Kanununun 25'inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendine " İşe başlatmama tazminatı dahil" ibaresi eklenerek işe başlatmama tazminatları da gelir vergisinden istisna edilmiştir. Aynı konu ile ilgili olarak ayrıca tasarının 4'üncü maddesi ile Gelir Vergisi Kanunu'na eklenen Geçici Madde 77 ile bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlerle ilgili olarak 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 21'inci maddesi uyarınca işverence işçiye ödenen işe başlatmama tazminatlarının damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tabi tutulmayacağı, anılan dönemlere ilişkin işe başlatmama tazminatı gelir vergisi kesintisine tabi tutulan mükelleflerin ilgili vergi dairesine başvurmaları, dava açmamaları ve açılmış davalardan vazgeçmeleri şartıyla tahsil edilen gelir vergisinin iade edileceği öngörülmektedir.

4857 Sayılı İş Kanunu'nun geçersiz sebeple yapılan feshin sonuçlarını düzenleyen 21'inci maddesinde; işverence geçerli sebep gösterilmediği veya gösterilen sebebin geçerli olmadığı mahkemece veya özel hakem tarafından tespit edilerek feshin geçersizliğine karar verildiğinde, işverenin işçiyi bir ay içinde işe başlatmak zorunda olduğu, işverenin işçiyi başvurusu üzerine bir ay içinde işe başlatmaması halinde işçiye en az dört aylık ve en çok sekiz aylık ücreti tutarında tazminat ödemekle yükümlü olduğu öngörülmektedir.

İşe başlatılmayan işçilere ödenen tazminatın niteliği ve vergi mevzuatı karşısındaki durumu zaman zaman tereddütlere ve çelişkili uygulamalara konu olmaktadır. İş akdinin feshinin haksız olduğuna hükmedilen işçinin müracaatı üzerine işe başlatılması halinde, hizmetinin haksız alıkonulması dolayısıyla ödenen dört aylık ücretin, hizmet akdinin sürdürülmesinin sonucu olduğu ve bu nedenle ücret niteliği taşıdığı açıktır. Buna karşılık iş akdinin feshinin haksız olduğuna hükmedilen işçinin işe başlatılmaması nedeniyle ve mahkeme kararına dayanarak aldığı tazminat, hizmet akdinin bir uzantısı olmayıp, akdin sona erdirilmiş olunmasının bir sonucudur. Bir anlamda, akdin haksız biçimde feshi nedeniyle ödenen tazminat niteliğindedir. Bu tazminatın altında, devam eden bir hizmet akdi değil, sona ermiş ve taraflardan biri tarafından itibar olunmayan bir hizmet akdi vardır.

İşe başlatmama tazminatı; maddi ve manevi zarara karşılık ödenen bir bedel ve zarar ödencesi olup, hukuka aykırı olarak başkalarına verilen zararların ödetilmesi biçiminde bir müeyyidedir. İşe başlatmama tazminatı bahsettiğimiz bu müeyyide ve hatta ceza niteliğinde olması nedeniyle ücret sayılan ödemelerin taşınması gereken özelliği taşımadığı gibi Gelir Vergisi Kanunu'nun altıncı bölümünde düzenlenen "müteferrik istisnalar" ve münhasıran 25'inci maddenin taşıdığı ortak özelliğin amacına da aykırıdır.

"İşe başlatmama tazminatı" işverence verilen bir nevi parasal ceza mahiyetindedir. Kanuni bir edimini (işe başlatma zorunluluğunu) yerine getirmeyen işverene verdiği maddi ve manevi zarara karşılık bir bedel ödeme yükümlülüğü getirilmiştir. Bu yasal zorunluluğu yerine getirmeyen işverene bir yandan verdiği zarar karşılığında parasal ceza niteliğinde tazminat ödeme yükümlülüğü getirilirken, diğer yandan bu ödemeye vergi istisnası getirilmesi doğru değildir. İş Kanununun cezalandırdığını Gelir Vergisi Kanunu'nun adeta ödüllendirmesi bir çelişkidir ve doğru değildir. İşsizliğin büyük bir felaket gibi ülkemizi sarstığı bir ortamda bu düzenleme işe başlatmamayı gelir vergisi istisnalarıyla teşvik etmektedir.

2-) Tasarının 2'nci maddesi ile asgari geçim indirimini düzenleyen 32'nci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere eklenen fıkra ile; ücretlerin vergilendirilmesinde asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra, varsa teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnaların dikkate alınacağı öngörülmektedir.

GVK'nun 32'nci maddesi hükmü ile 1.1.2008 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere; ücretin gerçek usulde vergilendirilmesinde asgari geçim indirimi uygulamasına yer verilmiştir. Asgari geçim indirimi, yalnızca ücretler için getirilmiş bir düzenlemedir. Ücretlerin vergilendirilmesi bakımından: gerçek usulde vergilendirilen ücretler ile diğer ücretler ayırımı çerçevesinde işlem yapılmaktadır. Asgari geçim indirimi, bunlardan yalnızca gerçek usulde vergilendirilen ücretler açısından mevcuttur. Diğer ücretler kapsamında vergilendirilen ücretler için asgari indirim söz konusu değildir.

Asgari geçim indirimi, asgari ücretin tutarına ve ücretlinin medeni ve ailevi durumuna bağlı olarak farklı düzeylerde uygulanmaktadır. Buna göre;

Asgari geçim indirimine dayanak olarak alınacak asgari ücret tutarı olarak, ücretin elde edildiği takvim yılı başında geçerli olan ve sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgari ücretin yıllık brüt tutarı esas alınacaktır.

Asgari geçim indirimi tutarı olarak;

- Mükellefin kendisi için; söz konusu asgari ücretin yıllık brüt tutarının, % 50'si
- Çalışmayan ve herhangi bir geliri olmayan eşi için % 10'u,
- Çocukların ve her biri için ayrı ayrı olmak üzere;
- ... ilk iki çocuk için % 7,5'u,
- ... Diğer çocuklar için % 5'i esas alınacaktır.

Gelirin kısmi döneme ait olması halinde, ay kesirleri tam sayılmak suretiyle bu süreye isabet eden indirim tutarları esas alınacaktır.

Asgari geçim indirimi, yukarıda açıklanan yöntemle göre belirlenen tutar ile GVK'nun 103'üncü maddedeki gelir vergisi tarifesinin birinci gelir dilimine uygulanan oranın çarpılmasıyla bulunan tutarın, hesaplanan vergiden mahsup edilmesi suretiyle uygulanmaktadır. Gelir vergisi tarifesinin, artan oranlı yapısı nedeniyle, yararlanılacak asgari geçim indiriminde farklılık yaratılmaması amacıyla, tarifenin birinci dilimine uygulanan gelir vergisi oranının esas alınması yoluna gidilmiştir. Başka bir ifadeyle, kişinin vergiye tabi ücretinde olabilecek farklılık, yararlanılacak asgari geçim indiriminin tutarı üzerinde etkili değildir. Bu, hem vergi adaleti ve hem de uygulama kolaylığı bakımından isabetli bir uygulama niteliğindedir.

Ücretlerin vergilendirilmesinde öncelikli olarak hangi indirimlerin uygulanacağı, ödenecek veya kesintisi yapılacak gelir vergisinin tutarının belirlenmesinde önem arz etmektedir. Ücretlerin vergilendirilmesinde önce asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra, varsa teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnaların uygulanması halinde, önce teşvik amaçlı indirim ve istisnaların uygulanmasına göre daha fazla vergi kesintisi yapılacaktır. Konuyu aşağıdaki örnekle izah etmek uygun olacaktır.

Örnek % 15 lik vergi diliminde brüt aylığı 1000 TL olan ve %50 vergi teşviği diliminden faydalanan bir ücretli;

a-) Mevcut uygulamada; (Öncelikle teşvik desteğinden faydalanması halinde)

$$1000 \text{ TL} \times \%15 = 150 \text{ TL}$$

$$\% 50 \text{ vergi teşviği uygulanması } 150 \times \% 50 = 75 \text{ TL}$$

Bekar ve çocuğu olmayan ücretlinin 46 TL olan asgari geçim indiriminin indirilmesi $75-46= 29$ TL ödenecek vergi

b-) Düzenlemeyle getirilen uygulamada ise (Öncelikle asgari geçim indirimi uygulanması)

$$1000 \text{ TL} \times \%15 = 150 \text{ TL}$$

$$46 \text{ TL Asgari geçim indirimi uygulanması } 150 - 46 = 104 \text{ TL}$$

$$\% 50 \text{ Vergi teşviği } 104 \times \%50 = 52 \text{ TL ödenecek vergi ortaya çıkmaktadır.}$$

Örneklerden de anlaşılacağı üzere kişi mevcut uygulamada 29 TL vergi öderken getirilen uygulama ile 52 TL vergi ödeyecektir. Başka bir deyişle kişi $52-29= 23$ TL fazla vergi ödeyecektir.

Ödenecek gelir vergisi örneğimizden de görüleceği üzere ücretlilerin vergilendirilmesinde önce teşvik amaçlı indirim ve istisnaların uygulanması halinde mükellef için daha az vergi doğmaktadır.

Ücretlerin vergilendirilmesinde önce asgari geçim indirimi uygulandıktan sonra diğer indirim ve istisnaların dikkate alınması genel bir kural ve doğru bir uygulamadır. Ancak ortada bir teşvik söz konusu ise teşvikin vergi indiriminde öncelikli olarak dikkate alınması daha uygun olacaktır. Çünkü teşvik sermaye maliyetinin azaltılarak yatırımların istenilen alana ve istenilen düzeyde yönelmesini sağlamayı amaçlayan bir kaynak transferi yöntemidir. Böylelikle vergi mükellefinden daha az vergi kesintisi yapılacak ve teşvikin amacı doğrultusunda daha etkin ve yararlı olması sağlanacaktır.

Ayrıca bilinmelidir ki Asgari Geçim İndirimi uygulaması 28.03.2007 tarih ve 5615 sayılı kanunla, bu kanundan önce uygulanan ve yürürlükten kaldırılan ücretlilere vergi iadesi müessesesinin yerine getirilmiştir. Eğer ücretliler için vergi iadesi uygulaması devam etse idi eski hesaplama yöntemi dikkate alınacak ve dolayısıyla daha az vergi kesintisi yapılacaktı.

3-) Tasarının 3'üncü maddesi ile; gelir vergisi matrahının tespitinde, gelir vergisi beyannamesinde bildirilecek gelirlerden yapılabilecek indirimlerin düzenlendiği 89'uncu maddesinin birinci fıkrasına eklenen (11) inci bent ile Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış ve yardımların tamamının gelir vergisi matrahının tespitinde beyanname ile bildirilecek gelirden indirilebileceği belirtilmektedir.

Tasarının 5'inci maddesi ile aynı yöndeki düzenleme 5520 sayılı kurumlar vergisi kanununda yapılmaktadır. Kurumlar vergisinde yapılan bu düzenleme ile iktisadi işletmeleri hariç olmak üzere Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan nakdi bağış ve yardımların tamamının kurumlar vergi matrahının tespitinde kurum kazancından indirilmesi mümkün olmaktadır.

Tasarının 31 'inci maddesinde 1606 Sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına ilişkin kanunun 1 'inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna eklenen cümle ile; 1606 sayılı kanunla getirilen vergi muafiyetlerinin, Türkiye Kızılay Derneği'nin 11.4.2007 tarihli ve 5624 Sayılı Kanuna göre yürüttüğü faaliyetleri hariç olmak üzere, bu kuruluşlara ait iktisadi işletmeleri kapsamadığı belirtilmektedir.

Türkiye Kızılay Derneği için bu düzenlemeleri yapmak elbette doğru bir uygulamadır. Ancak Kızılay ile birlikte benzer mahiyette değerlendirilmesi gereken ve bilhassa 1606 Sayılı Kanun kapsamında olan Türk Hava Kurumu, Darüşşafaka Cemiyeti ve resmi darülaceze kurumları'nın da bu tasarının 3 ve 5'inci maddelerine dahil edilmemesi tasarının önemli bir noksanlığıdır. Bu noksanlığın Genel Kurulda giderilmesi yerinde olacaktır.

4-) Tasarının; 4'üncü maddesinde Gelir Vergisi Kanunu'na eklenen geçici madde 76, yine Tasarının 8,9,10,12,15,16'ncı maddeleri ile 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nda ve Tasarının 22'nci maddesi ile 488 Sayılı Damga Vergisi Kanununda yapılan düzenlemelerle 31.12.2013 tarihine kadar lisanslı depoculuğu teşvik etmeyi amaçlayan önemli vergi istisna ve muafiyetleri getirilmektedir.

Ülkemiz ekonomisinin dinamizmi ve tarım sektörünün gelişmesi bakımından lisanslı depoculuğun teşvik edilmesi, yaygınlaştırılması ve amacı doğrultusunda fonksiyonel hale getirilmesi gerektiği hususu açıktır.

Ancak bunun için sadece vergi teşvikleriyle yetinilmesi doğru değildir. Konunun üretimi ve üreticiyi koruyan milli bir tarım politikası çerçevesinde ele alınmasında, lisanslı depoculuğun bankacılık sistemi içindeki yerinin de belirlenmesinde fayda vardır. Çünkü tasarıdaki bu düzenlemeler ile adeta yeni bir finansal araç getirilmektedir. Petrolden buğdaya her ürünün finansal spekülasyon metal haline gelmesi günümüz küresel finans dünyasında kolay ve yaygın hale gelmiştir. Ancak unutulmamalıdır ki, küresel finans krizini de bu yapı ve anlayış doğurmuştur.

5-) Tasarının 7'nci maddesinde Küçük ve Orta Büyüklükteki işletmelerin 31.12.2009 tarihine kadar yapılan birleşmelerinde, kanunda belirtilen şartları yerine getirmeleri kaydıyla birleşme işlemlerinden doğan kazançlarına Kurumlar Vergisi istisnası getirilmektedir.

Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmeler (KOBİ) Türkiye'deki işletmelerin büyük bir bölümünü teşkil etmektedir. Bu şirketler çoğunlukla aile bireyleri tarafından yönetilen, kurumsallaşmamış, kayıt dışılığın yaygın olduğu, profesyonel bir yönetim tarzının hâkim olmadığı işletmelerdir.

Bu işletmelerin mali yapılarını güçlendirmek, ölçek verimliliğini artırmak, rekabet ortamlarına uyumlarını sağlamak ve istihdam düzeylerini artırmak için birleşmelerinin vergi yoluyla teşvik edilmesi doğru bir uygulama olacaktır. Ancak KOBİ'lerin bahsedilen bu amaçlara ulaşabilmesi için sadece vergi teşvikleri ile yetinilmemelidir.

Ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik kriz tüm ağırlığıyla ekonomik faktörler içinde öncelikle KOBİ'leri vurmaktadır. Hükümetin şimdiye kadar parça parça "paket" adı altında kamuoyuna açıkladığı tedbirler politik bütünlük ve tutarlılıktan yoksundur. Kriz ortamında KOBİ'lerin en büyük sorunu birikmiş SSK primi, vergi ve enerji borçları ile birlikte finansman sıkıntısıdır. Bugüne kadar alındığı iddia edilen tedbirler KOBİ'lerde bir rahatlama yaratmamıştır. Düzenlemelerden özellikle KOSGEB kredilerinden yararlanmak isteyen KOBİ'ler bu kredilerin daha çok ticari kredi niteliğinde olması, SSK ve Bağ-Kur prim borcu nedeniyle bu kredileri kullanamamaktadır.

KOSGEB ve Cansuyu kredilerinin gerçek ihtiyaç sahibi KOBİ'lere yansımaları sağlanmalı, vergi ve enerji borçlarına taksitlendirme ve faiz indirimi yapılmalıdır. Ayrıca KOSGEB kredilerinden faydalanmak isteyen KOBİ'lerin önüne yapılan yasal düzenlemeye rağmen "sicil" engeli çıkmaya devam etmektedir. Karşılıksız çek, protestolu senetler ile kredi ve kredi kartları borçlarına ilişkin kayıtların silinmesine ilişkin çıkarılan sicil affına ilişkin kanun uyarınca Merkez Bankasının kayıtları silinmesine rağmen bu durumun bankalarca dikkate alınmadığına ilişkin şikâyetler devam etmektedir.

6-) Tasarının 11 'inci maddesi ile 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamındaki Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onaylanan sinematografik eserlere ilişkin yabancı yatırımcılar tarafından satın alınan mal ve hizmetler nedeniyle ödenen Katma Değer Vergisinin yapımcılara iade olunacağı hususu düzenlenmektedir.

Düzenlemenin Türkiye'nin tanıtımına ne ölçüde katkı sağlayacağı konusunda tasarının gerekçesinde ve Plan ve Bütçe Komisyonunda sorduğumuz suallere verilen cevaplarda yeterli açıklama yapılamamıştır. Sermaye yapılarının güçlü olduğu yabancı yapımcıların Türkiye'de film yapmak için Katma Değer Vergisi istisnasına ihtiyaç duyduklarını düşünmüyoruz. Kaldı ki Türkiye'nin tanıtımına yönelik yabancı yapımcıların vergi teşviki dışındaki diğer faaliyetlerle de Türkiye'de çalışmalarını özendirecek tedbirler alınabileceği gibi, hükümetin öncelikli olarak yerli yapımcıları Türkiye'nin yurtdışında tanıtımına yönelik yapılara teşvik etmesinin Türk Sinemasının gelişmesine de katkı sağlayacağını düşünüyoruz. Vergi teşviklerinde öncelik yerli yapılara verilmelidir.

7-) Tasarının 12'nci maddesinde Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 13'üncü maddesine eklenen (g) bendi ile 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli (II) sayılı listede yer alan malların (motorlu taşıtlar, helikopter ve uçaklar) 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu'na ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerine teslimi Katma Değer Vergisinden istisna edilmektedir.

Yine Tasarının 19'uncu maddesinde 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 7'nci maddesinin 3 numaralı fıkrasında yapılan değişiklikle, kanunun (II) sayılı listesinde yer alan mallar (motorlu taşıtlar, helikopter ve uçaklar) özel tüketim vergisinden istisna edilmektedir.

Tasarının Plan ve Bütçe Komisyonunda görüşüldüğü sırada sadece Başbakanlığın motorlu taşıt, helikopter, uçak vs. alımında söz konusu olan Katma Değer Vergisi ve Özel Tüketim Vergisi istisnaları komisyondaki yoğun eleştiriler üzerine Başbakanlığın dışında Kamu Mali Yönetim ve Kontrol Kanunu'na ekli (I) ve (II) sayılı listede yer alan kamu idarelerine de teşmil edilmiştir. Bu düzenlemeyi gereksiz ve anlamsız buluyoruz. Devletin satın aldığı mal ve hizmetler nedeniyle ödediği vergiler devletin bir cebinden çıkıp öbür cebine girmektedir. Burada dikkat çekici olan husus, TBMM'ne sevk edilen bazı torba tasarımlarda mutlaka Başbakanlığa bir istisna ve muafiyet getiren veya imtiyaz tanıyan düzenlemelerin bulunmasıdır. Bu anlayışı doğru bulmuyoruz. Başbakanlık tüm devlet kurumlarına örnek bir tutum içinde olmalıdır. Ayrıca kurumların ve kuralların işleyişini, uygulama birliğini sağlayacak şekilde, koordinasyonunu sağlaması gerekmektedir.

8-) Tasarının 21'inci maddesi ile 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na eklenen geçici madde ile 31.12.2013 tarihine kadar kanuna ekli (IV) sayılı listede yer alan 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P numaralı malların (telsiz telefon cihazları) karşısında gösterilen orana (yüzde 20) göre hesaplanan verginin, bu malların her bir adedi için 40 Türk Lirası'ndan az olması halinde, orana göre hesaplanan vergi yerine her adet için 40 Türk Lirası vergi alınacağı öngörülmektedir.

Anayasamızın 2'nci maddesinde Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal bir hukuk Devleti olduğu, 73'üncü maddede ise herkesin kamu giderlerini karşılamak üzere, maddi gücüne göre, vergi ödemekle yükümlü olduğu belirtilmektedir.

Getirmek istenen düzenlemeyi Sosyal Devlet anlayışına uygun bulmadığımız gibi, adalet, eşitlik ve genellik gibi vergileme ilkelerine de uygun bulmuyoruz.

Bu konudaki vergileme sorununun kurumlar vergisinin mevzuatında yer alan transfer fiyatlandırması ve örtülü kazanç ilişkin hükümlerinin etkili bir denetim mekanizması ile işletilebilmesi suretiyle aşılabileceğini düşünüyoruz. Dolayısıyla bu düzenleme yerinde değildir.

9-) Tasarının 37'nci maddesiyle 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine hüküm eklenerek genel bütçeye, il özel idarelerine, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç davalarında avukatlık ücretinin maktu olarak belirlenmesi öngörülmektedir. Geçici 2 nci maddede yapılan düzenleme ile de halen devam eden davalar için de maktu ücret uygulanması gerektiği düzenlenmektedir.

Vergiye ilişkin davalarda avukatlık ücretinin maktu mu veya nispi mi olacağı hususu konunun tarafları bakımından farklı açılardan ele alınan tartışmalı bir durumdur. Sorunun Türkiye Barolar Birliğinin tarife belirleme yetkisini ortadan kaldırmadan çözümlenmesi gerekmele birlikte, tarife belirlenirken verginin devlet-vatandaş münasebetlerinin çok önemli bir yönünü oluşturduğu, vergi davalarının sayısal çokluğu ve çok değişken parasal meblağları içerdiği, vatandaş bakımından vekalet ücretinin yüksekliği nedeniyle hak arama yolundan vazgeçmemesi gerektiği ve vekalet ücretinin bütçede önemli bir gider kalemi oluşturduğu hususları da göz ardı edilmemelidir.

Prof. Dr. Münir Kutluata
Sakarya

Emin Haluk Ayhan
Denizli
Erkan Akçay
Manisa

Mustafa Kalaycı
Konya

KARŞI OY YAZISI

“Gelir Vergisi Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı”nın krize karşı önlem olarak düşünülen hükümlerini desteklemekteyiz.

Ancak, hükümetin, "kriz nasıl olsa dünyada vakti saati gelince sona erecek, dünya ekonomilerinin birbirlerine entegre olması nedeniyle ülkemizde ayrıca ilave köklü tedbirler almaya gerek yoktur" şeklindeki anlayışının sürmekte olduğunu görmekteyiz.

Bu arada, Hükümete göre milyonlarca kişi işini kaybetmiş, varsın kaybetsin ... Önemi yok. Kriz yine de ülkemize teğet geçecek ve krizden en az etkilenen ülke biz olacağız ...

Ülkemizde milyonlarca kişinin işsiz kaldığı bir ortamda, krizin nasıl teğet geçtiğini Hükümete sormak gerekir.

Hükümetin krize karşı kayıtsızlığını sürdürmekte olduğu tespitini yaptıktan sonra, tasarının maddeler itibarıyla katılmadığımız hususları aşağıda açıklanmaktadır.

ÇERÇEVE MADDE 1-

Gelir Vergisi Kanunu' nun, Çerçeve 1 inci maddenin (a) bendi ile değişik 25 inci maddesinin 1 numaralı bendinde yapılan değişiklikle "ve işsizlik sebepleriyle verilen tazminat" ibaresi "ve işsizlik sebepleriyle (işe başlatmama tazminatı dâhil) verilen tazminat" şeklinde değiştirilmektedir.

Gelir Vergisi Kanunu' nun 25 inci maddesinin 1 numaralı bendindeki "ve işsizlik sebepleriyle verilen tazminat" şeklindeki mevcut hüküm, her ne suretle olursa olsun hizmet akdinin feshinde ödenmesi gereken tazminatların gelir vergisinden müstesna tutulmasını öngörmektedir.

4857 sayılı İş Kanunu' nun 18,19,20 ve 21 inci maddelerinde yapılan daha sonra değişiklikle yasaya iş güvencesi ile ilgili hükümler (feshin geçerli sebebe dayandırılması) dâhil edilmiştir. Bu hükümlerle, yasada belirtilen koşulların varlığı halinde, hizmet akdi işveren tarafından sonlandırılan işçiye, fesih işleminin bir gerekçeye dayanmadığını ileri sürerek yargıdan "işe iade kararı" alma hakkı; işverene de, yargı kararına rağmen, belli tutarda kötü niyet tazminatı ödemek suretiyle işçiye işe başlatmama hakkı tanınmıştır. İşveren bu hakka dayanarak, başlangıçta almış olduğu iş akdini feshetme kararını kötü niyet tazminatı ödeyerek geri almamış olmaktadır. Yani, iş güvencesi hükümlerine göre işçi işsiz kalmış olmakta ve buna dayalı olarak kötü niyet tazminatı almaktadır. Bu nedenle, mevcut yasal düzenlemenin, tasarı ile eklenmek istenen kötü niyet tazminatını da kapsadığı düşüncesindeyiz.

Nitekim idarenin bu görüşe aykırı olarak tesis ettiği işlemler yargı tarafından iptal edilmiştir.

Yapılması gereken, idarenin uygulamaya yargı kararları çerçevesinde idari bir tasarrufla yön vermesidir. Aksi takdirde, gelir vergisinden müstesna tutulma konusunda yasal bir engel yokken, daha açık olsun diye, bu maddede yapıldığı gibi sayma yöntemine geçerek, ileride benzer tazminatlar konusunda her seferinde yasa değişikliği yapmak zorunda kalabiliriz.

Bu nedenle, çerçeve 1 inci maddenin tasarısı metninden çıkarılması uygun olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 4-

Çerçeve 1 inci madde ile ilgili yapılan açıklamalar doğrultusunda çerçeve 4 üncü madde ile Gelir Vergisi Kanunu' na eklenen Geçici Madde 77'ye de ihtiyaç bulunmamaktadır. Bu maddenin de tasarısı metninden çıkarılması uygun olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 7-

Bu madde ile Kurumlar Vergisi Kanunu' na Geçici Madde 5 ilave edilmekte ve KOBİ'lerin 31.12.2009 tarihine kadar yapacakları birleşmeler krize karşı bir tedbir olarak teşvik edilmektedir.

Anılan maddenin birinci fıkrasının (ç) bendinde, birleşme işleminden doğan kazançların kurumlar vergisinden müstesna tutulabilmesi için, birleşilen kurum ve münfesihi kuruma, 1.4.2009 tarihi itibarıyla istihdam ettikleri personel sayısını üç yıl süreyle korumaları mecburiyeti getirilmesi, istihdamın korunması ve işsizliğin artmaması kaygısına dayanmaktadır. Bu durumu anlayışla karşılamakla birlikte, bu hükmün birleşme sonucu ortaya çıkan yeni KOBİ'lerde rekabet koşullarının iyileştirilmesi amacıyla yapılabilecek reorganizasyon çalışmalarını sınırlayıcı etkisi olacağı unutulmamalıdır. İstihdam ile ilgili bu hükmün bu açıdan Genel Kurulda tartışılmasının doğru olacağı düşünülmektedir.

Geçici 5 inci maddenin dördüncü fıkrasında, madde ile sağlanan kolaylıklardan yararlanmak üzere bazı muvazalı işlemlerin önüne geçmek için, birleşilen kurumun; indirimli kurumlar vergisi uygulamasının sona erdiği yılı izleyen üçüncü yılın sonuna kadar; birleşme, devir, bölünme ve hisse değişimi işlemlerine tabi tutulması ile tasfiye edilmesi veya sermaye azaltımında bulunulması halinde, birleşmeden dolayı istisna edilen ya da indirimli Oran uygulaması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergilerin gecikme faizi ile birlikte birleşilen kurumdan tahsil edileceği hükme bağlanmaktadır. Bu yaptırımın, yeni KOBİ'lerin maddede yazılı koşullara haiz olmaları şartıyla birleşme, devir ve hisse değişimi hallerinde uygulanmamasının uygun olacağı değerlendirilmektedir.

ÇERÇEVE MADDE 12-

Katma Değer Vergisi Kanunu' nun 13 üncü maddesine eklenen (g) bendi ile 06/06/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu' na ekli (II) sayılı listede yer alan malların, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu' na ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerine teslimi KDV'den müstesna tutulmaktadır.

Hükümet tasarısında sadece Başbakanlığa tanınan bu istisna hükmü, muhalefetin itirazları üzerine, özel nitelikli istisna olmaktan çıkarılmak için genel ve özel bütçeli idareleri kapsayacak şekilde genişletilmiştir. Bu uygulamanın diğer kamu kurum ve kuruluşlarına yaygınlaşma ihtimali yüksektir. Doğrusu, KDV'nin istisna sistemi bozulmadan, söz konusu kuruluşların ödenek yetersizliğinden kaynaklanan sıkıntısının ödenek aktarma yetkisi kullanılarak karşılanmasıdır. Aksi takdirde, belediyeler dahil yeni istisna talepleri kaçınılmaz olacak, ayrıca bütçe büyüklükleri olduğundan düşük gösterilecektir. Bu nedenlerle maddenin tasarısı metninden çıkarılması uygun olacaktır.

ÇERÇEVE MADDE 14-

Bu madde ile Katma Değer Vergisi Kanunu' nun 17 nci maddesinde yapılan değişiklik, özel yurtlarda kapasitelerinin yüzde onuna kadar bedelsiz verilen hizmetlerin KDV'den müstesna tutulmasını öngörmektedir.

Prensip olarak, hayır amacıyla yurtlarda bedelsiz kalan öğrencilere verilen bu hizmetler için hayırseverlerin bir de KDV ödemelerini önlemeye yönelik bu düzenleme olumlu değerlendirilmektedir. Ancak, eğitimin Anayasamızda öngörülen amacından saptırılmaması için doğru çözüm, Hükümetin, TOKİ' yi de devreye sokarak Kredi ve Yurtlar Kurumu aracılığı ile öğrencilerin yurt ihtiyacını tümüyle karşılayacak tedbirleri bir an önce almasıdır.

ÇERÇEVE MADDE 19-

Çerçeve 12 nci madde ile ilgili olarak yapılan açıklamalar çerçevesinde genel ve özel bütçeli idarelere maddede yazılı mallar için özel tüketim vergisi istisnası getirilmesi de uygun görülmemektedir.

ÇERÇEVE MADDE 24-

Bu madde ile VUK'nun mükerrer 355 inci maddesinde değişiklik yapılarak, bildirimde bulunulmaması ya da yanıltıcı bilgi verilmesi halinde öngörülen 1600 TL tutarındaki ceza 1000 TL'ye, 760 TL olan ceza 500 TL' ye ve 350 TL olan ceza da 250 TL' ye indirilmektedir. Söz konusu suç fiilleri için öngörülen cezalardaki indirim, cezaların caydırıcılık gücünü olumsuz etkileyeceğinden değişiklik olumlu değerlendirilmemektedir.

ÇERÇEVE MADDE 37-

Yapılan düzenleme, ihtilafa konu taraflardan birinin resmi kurum olması halinde, dava için öngörülecek avukatlık ücretinin nasıl belirleneceğini, bu konuda yetkili anayasal kuruluş olan Baro'ya dikte etmektedir. 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168 inci maddesinde yapılan bu değişiklikle, sınırlarını belirtmek suretiyle tespit yetkisi sanki yine Baro' ya bırakılıyor gibi gözükmekteyse de, yeni bir tespit yapılana kadar uygulanması gereken avukatlık ücretinin ne olacağı, tasarının geçici 2 nci maddesinde tarif edilerek, Baro' ya demek istenmektedir ki bu düzenlemeden sonra söz konusu durumlar için avukatlık ücretini belirlerken sen de geçici 2 nci maddeye uygun olarak yetkini kullan.

Bütün bu düzenlemeler yapılırken; maddede sözü edilen durumlar için ödenmesi gereken avukatlık ücretinin, savunma hakkını da kısıtlayacak biçimde Baro tarafından çok yüksek tespit edildiği, bu durumun aynı zamanda kamuya aşırı yük getirdiği gerekçesine dayanılmıştır.

Baro tarafından tespit edilen ve Adalet Bakanlığının onayından geçerek halen uygulanmakta olan söz konusu tarifenin, daha önce yargıya taşındığı ve yargının nihai kararının beklenmekte olduğu da bilinmektedir.

İdare bu düzenleme ile, yargıda temyiz incelemesi devam eden ve çözüm bekleyen söz konusu avukatlık ücreti tarifesinin belirlenmesine yasal düzenleme yaparak müdahale etmektedir. Bu tutumun öncelikle Anayasamızın 138 inci maddesinin dördüncü fıkrasına aykırı olduğunu hatırlatmak gerekir.

Anayasa'nın 135 inci maddesi gereği kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşunun üst birliği olan Baro'ya 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 168 inci maddesi ile verilen düzenleme yetkisi bu tasarı ile elinden alınmaktadır. Tarifede yer alması gereken bir hususun kanuna eklenmesi de hukuk tekniği ile bağdaşmamaktadır.

Yüksek vekalet ücreti ödeneceği endişesi ile vatandaşların yargıya başvurmaktan kaçınacağı iddiası da, daha önce Anayasa Mahkemesine yapılan başvurularda ileri sürülmüş, yüce mahkeme avukatlık ücretinin hak arama özgürlüğü önünde bir engel oluşturmayacağı yönünde karar vermiştir.

Türkiye Barolar Birliği Başkanlığı da yukarıdaki gerekçelere dayanarak söz konusu değişikliğe olumsuz görüş bildirmektedir.

Ayrıca Plan ve Bütçe Komisyonunda yapılan görüşmelere katılan Adalet Komisyonu Başkanı sayın Ahmet İyimaya da, konuya ilişkin olarak aşağıdaki görüşlerini komisyonumuzla paylaşmıştır.

" ... Anayasa'mızın 7'nci maddesine göre: Anayasa'da aksine bir hüküm olmadıkça yasama organı her alanı düzenleyebilir kuvvetler ayrılığı ilkesi içerisinde, bu düzenleme hukuka, Anayasa'ya ve yerindelik -opportunity- kriterlerine uygun mu, bu açılardan görüşlerimi değerli Komisyonumla paylaşmak istiyorum.

Bir defa Anayasa'mız bakımından bu teklif veya bu tasarının ilgili maddesi sorunlu çünkü Anayasa'mızın 135'inci maddesi kamu kurumu niteliğindeki meslek teşekküllerini tanzim ederken mesleki menfaatlerde regülasyon yetkisini, idari işlemler seviyesindeki pratiği tamamen ilgili organa bırakmış. İşte, diyelim ki tüm meslek odalarına, bu Muhasebeciler Odası olabilir, bu Barolar Birliği olabilir ama orada idari bir vesayet de var. Yani orada, idari vesayette diyelim ki bizim avukatlık hukukunda Adalet Bakanlığıyla Barolar Birliği arasındaki bir vesayet ilişkisidir fakat Anayasa'nın 125'inci maddesine göre, o alandaki düzenlemeyi beğenmeyen herhangi bir kişi veya bakanlık yine idari yargı yoluna götürerek tarifeleri iptal ettirebilir. Anayasa'mızın 135'inci maddesi karşısında nihayet ilgili kurumun veya böyle kurum olmasaydı yürütme organının idari işlemle yapabileceği bir tarifenin yasayla yapılması 135'inci madde bakımından sorunludur diye düşünüyorum.

İkincisi: Anayasa'mızın 10'uncu maddesi bakımından büyük sorun var. Şimdi, avukatlık hukukunun temel parametrelerinden birisi, eğer bir dava değeri veya ekonomik olarak değerlendirilebilen anlaşmazlığı içeriyor ise orada nispi vekâlet ücreti yerleşmiş. Bu anayasal bir ilke değil tabii, Avukatlık Kanunu'ndan kaynaklanıyor. Bu değiştirilebilir, dönüştürülebilir ama bir kamu kurumu lehine düzenleme ve diğer vatandaşların benzeri davalarında, dava-davacı için verilecek vekâlet ücretlerinde maktu düzenlemenin olması eşitlik bakımından da sorun yaratır diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, avukatlık hukuku bakımından da sorun, gerçekten avukatlık alanı bir temel kanun alanıdır. Savunma mesleğinin yerleşmiş, konsolide olmuş hukuku var. Burada avukatlık temel kanununa müdahale edilirken bence kurucu komisyonun, çözücü komisyonun Anayasa'ya göre kendisine yetki tanınmış birliği buraya çağırıp görüş alması lazım. Avukatlık hukuku bakımından durum uygun mu? Değil. Demin arz ettim...

Daha evvel oldu, şeyde oldu. Öbüründe çağrıldı, bilemiyorum şeyi ama burada Avukatlık Kanunu'na aktarılıyor. Prensip doğrudur. Yani bir Vergi Usul Kanunu'na veya diğer kanunlara bunun monte edilmemesi doğrudur, buraya monte edilmesi doğrudur ama Değerli Başkanım, acaba amaca hizmet ediyor mu? Maktu vekâlet ücreti, nispi vekalet ücreti ... Bu bir normatif kriter oluşturmaz. Mevcut yasada bir tarife düzenlemiyorsunuz sadece "maktu olarak takdir edilir" deniyor. Maktunun, nispinin karşılığı olan bir rakamla belirlenmesini imkansız kılacak bir ölçüt yok yasada. Onun için, amaca da uygun değil diye düşünüyorum.

Bir başka hata da şu: Tam yargı içerikli davalarda, tam yargı davalarında, diyelim ki iptal davalarında tamam. Yani vergilendirme işleminin iptali davası tamam. Maktu diyelim ama vergilendirme işleminden kaynaklanacak tam yargı davalarında, tazminat davalarında maktu hükmedilmesi mümkün değil. Zaten Danıştaydaki davanın özü de o olacak. Yani hangi hallerde nispi olur, hangi hallerde maktu olur diye...

Yerindelik bakımından da bunu uygun bulmuyorum Değerli Başkanım. Meseleye yerindeliği tahlil ederken, bir normun etki analizini tahlil ederken düzenleme alanındaki ihtilafların gösterge bilim karşısındaki konumunu ortaya koymamız lazım. Bugün mali davaların ret veya kabul oranları nedir, mükellef mi daha fazla haklı çıkıyor yoksa diyelim ki vergi salan idare mi daha fazla haklı çıkıyor bunlara bakarak bence ciddi bir vergi reformuyla davaları asgariye indirecek bir yapı önemlidir ama bu yapısal reform yerine vekalet ücretine Anayasa'nın ve savunma mesleğine konsolide olmuş ilkelerinin bir tarafa atılarak müdahalesinin de yasama yerindeliği bakımından uygun olmadığını düşünüyorum.

Bu tamamen benim bireysel görüşlerim, Komisyonu bağlamaz, grubumu bağlamaz. Sadece bir tenvir, açıklama amaçlıdır. Daha ayrıntılı olabilirdi, somut örnekler verebilirdim, ama şu son dakikalarda sizi yormayım diye... Takdir elbette ki yüce kuruldur. Hürmet ediyorum.”

... Doğru, değerli arkadaşımızın ifade ettiği gibi, Danıştay kararlarından önce iptal davalarında, ekonomik değerliliği olmayan, ölçülemeyen veya bir miktar içermeyen -ki miktar içermez- iptal davaları maktu vekalet ücretiyle ... O doğrudur, o düşünceye ben de katılırım.. Öyle idi, Danıştay bozdu bunu. Bunun mücadelesi yasa yoluyla düzenleme değil. Maktu dediğiniz zaman da zaten Barolar Birliğinin sizin nispi olarak amaçladığınız sayıyı oraya koymaya mani olan bir kriter yok. Maktuda belli bir limit koyarsınız, şunun karşılığı şu kadar maktu, bunun karşılığı bu kadar maktu... Bu önlemez onu diyorum, bir.

İki: Sorun şurada, tam yargı davalarında. Anayasa'mızın 125'inci maddesi okunursa idari eylemlerden, idari işlemlerden kaynaklanan tüm zararları idare karşılar. Bir vergilendirme işlemi sebebiyle tam yargı davası, tazminat davası da olur, trilyonluk tazminat davası da olur. Vatandaş dava açacak, kendi aralarında dava olacak, orada nispi olması kesinlikle tartışmasız, ne Barolar Birliği bakımından ne idare bakımından ne Maliye bakımından.

Buna göre tam yargı davasında maktu yapıyor, bu mümkün değil bozar, Anayasa Mahkemesi de bozar, eşitliğe aykırı. Ha, burada nedir? Adalet Bakanlığı onaylamış bunu vesayette. O da bağlamaz. Bana göre Avukatlık Kanunu'nun 8'inci maddesi sınırlayıcı değildir, dava haklarını falanca falancaya verir ama Anayasa'dan kaynaklanıyor. Yatay etkisi sebebiyle Maliye Bakanlığı da o mücadeleyi verebilir. Avukatlık tekelleşmesi, hizmeti vermediği vesaire ben bu mesleği... Şunu söyledim her zaman: Yüz defa ölsem, bin defa doğsam bu mesleği seçerim ve çok çok önemli hukuk dönüşümleri de davalar yoluyla yapılmıştır, o bir tarafa. Burada, maktu veya nispi vekâlet ücreti meselesi genel olarak tanzim edilebilir. Yasama organının yetkisi vardır ama tarifeyle halledilebilecek bir meseleyi, idari işlemle halledilebilecek bir meseleyi yasama organı yasa yoluyla çözer mi? Bana göre çözemez. İki, çözüm doğru mu? Çözüm amaca elverişli değil. Çözüm doğru da değil, eşitlik ve 135'inci madde bakımından sorunlu. Barolar Birliğiyle Adalet Bakanlığı, yürütme organı bunu idari işlemlerin denetimi yoluyla rahat rahat çözebilir. Bu proje amaca elverişli değil, bu proje Anayasa 'ya aykırı ve bu sorun çözülemez bir sorun değil. Devlet de tesis ettiği işlemlerde dava yolunu negatif şekilde sonuçlandırmayacak doğru işlemleri kurabilir. Bence mali reform, teftiş reformu, vergi uzmanları reformu bunun altyapısıdır, gösterge biliminden faydalanması lazımdır diyorum. "

Yukarıda yapılan açıklamalar çerçevesinde, Barolar Birliğinin Adalet Bakanlığı ile oturup idari düzenleme ile çözebileceği bir konunun, hem de yargıda temyiz aşamasında olan bir konunun yasal düzenleme konusu yapılması doğru görülmediğinden, çerçeve 37 nci madde ile geçici 2 nci maddenin tasarı metninden çıkarılması yerinde olacaktır.

Yukarıda açıklanan maddelerle ilgili olarak komisyonun çoğunluk görüşüne iştirak edilememiştir.

Genel Kurulun bilgisine saygıyla arz olunur.

Harun Öztürk

İzmir

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METİN

**GELİR VERGİSİ KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TASARISI**

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun:

a) 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “ve işsizlik sebepleriyle verilen tazminat” ibaresi “ve işsizlik sebepleriyle (işe başlatmama tazminatı dahil) verilen tazminat” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ücretlerin vergilendirilmesinde asgarî geçim indirimi uygulandıktan sonra, varsa teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnalar dikkate alınır.”

c) 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“11. İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan aynî ve nakdî bağış ve yardımların tamamı.”

ç) Geçici 75 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 76- 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlar, 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

İstisna edilen bu kazançlar üzerinden 94 üncü madde kapsamında tevkifat yapılmaz. Münhasıran bu kazançlar için gelir vergisi mükelleflerince yıllık beyanname verilmez, bu kazançlar verilecek beyannamelere dahil edilmez.”

MADDE 2- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun:

a) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan aynî ve nakdî bağış ve yardımların tamamı.”

b) 17 nci maddesinin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut dokuzuncu fıkra onuncu fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(9) Tasfiye edilerek tüzel kişiliği ticaret sicilinden silinmiş olan mükelleflerin tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak kesilecek vergi cezaları dahil her türlü vergi tarhiyatı; tasfiye dönemi için tasfiye memurları adına, tasfiye öncesi dönemler için müteselsilen sorumlu olmak üzere kanuni temsilcilerden herhangi biri adına yapılır.”

c) Geçici 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin bu madde kapsamında 31/12/2009 tarihine kadar yapılan birleşmelerinde;

a) Birleşilen kurum tarafından münfesihi kurumun birleşme tarihindeki sabit kıymetlerinin rayiç bedelle, diğer kıymetlerinin ise 213 sayılı Vergi Usul Kanununun değerleme hükümlerine göre değerlemek suretiyle bir bütün halinde devralınması ve bilançosuna kaydedilmesi,

b) Birleşmeden doğan kazançların tamamının birleşme tarihi itibarıyla birleşilen şirketin sermayesine eklenmesi,

c) Birleşilen kurumun, münfesihi kurumun tahakkuk etmiş ve edecek vergi borçlarını ödeyeceğini ve diğer ödevlerini yerine getireceğini; münfesihi kurumun, birleşmenin Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde birleşme nedeniyle vereceği kurumlar vergisi beyannamesine ekli bir taahhünameyle taahhüt etmesi,

ç) Birleşme sonrasında üç yıl süreyle aylık ortalama bazda birleşilen kurum ile münfesi kurum tarafından, 1/4/2009 tarihinden önce verilen son aya ilişkin sigorta bildirgelerine göre istihdam edilenlerin toplamından az olmamak üzere aylık istihdam sağlanması,

şartlarıyla birleşme işlemlerinden doğan kazançlar, kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Birleşme nedeniyle infisah eden kurumun, birleşme tarihinde sona eren hesap döneminde elde ettiği kazançları ile birleşilen kurumun birleşme işleminin gerçekleştiği hesap dönemi dahil olmak üzere, üç hesap döneminde elde ettiği kazançlara, onbirinci fıkraya göre belirlenen indirimli kurumlar vergisi uygulanır.

(3) Bu maddenin uygulanmasında;

a) Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletme (KOBİ): 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu çerçevesinde kurulmuş olup 2008 yılının Aralık ayına ilişkin olarak verilen sigorta bildirgesine göre 10 ilâ 250 işçi çalıştıran ve 2008 hesap döneminin sonu itibarıyla yıllık net satışlar toplamı 25 milyon Türk Lirasını geçmeyen veya aktif toplamı 25 milyon Türk Lirasından az olan ticari işletmeleri,

b) Birleşme: Tam mükellef iki veya daha fazla KOBİ'nin 18 inci madde uyarınca birleşerek yeni bir anonim şirket oluşturmalarını ya da tam mükellef bir veya birkaç KOBİ'nin tam mükellef olan ve anonim şirket statüsündeki diğer bir KOBİ'ye devrolunmasını,

ifade eder.

(4) Birleşilen kurumun; indirimli kurumlar vergisi uygulamasının sona erdiği yılı izleyen üçüncü yılın sonuna kadar tasfiye edilmesi, devir, bölünme, hisse değişimi ve sermaye azaltımı işlemlerine tabi tutulması halinde, birleşmeden dolayı istisna edilen ya da indirimli oran uygulaması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler, gecikme faizi ile birlikte birleşilen kurumdan tahsil edilir.

(5) Bu madde uyarınca birleşen kurumların birleşme tarihi itibarıyla öz sermaye tutarını geçmeyen zararları, 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen şartlarla kurumlar vergisi matrahının tespitinde indirim konusu yapılabilir.

(6) Münfesi kurumdaki devralınan amortisman tabi iktisadi kıymetler için, faydalı ömürleri dikkate alınarak münfesi kurumdaki kayıtlı değerleri üzerinden kalan süre için amortisman ayrılabilir.

(7) Birleşilen kurum tarafından devralınan varlıkların, devir bedelinden düşük bir bedelle satılması durumunda oluşan zararlar, birleşilen kurumun kurumlar vergisi matrahının tespitinde indirim konusu yapılamaz.

(8) Birleşme suretiyle devralınan taşınmazlar, iştirak hisseleri, kurucu senetleri ve intifa senetleri ile rüçhan haklarının bu maddeye göre indirimli kurumlar vergisi uygulanan hesap dönemlerinde satışı halinde 5 inci maddenin birinci fıkrasının (e) bendi hükmü uygulanmaz.

(9) KOBİ tanımı kapsamına giren gelir vergisi mükellefleri, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 81 inci maddesinde aranan şartları (değerleme hükümleri hariç) sağlamaları kaydıyla, bu madde hükümlerinden yararlanır.

(10) Bu maddeye göre yapılan birleşmeler, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu bakımından, 193 sayılı Kanunun 81 inci maddesinde belirtilen işlemler ile bu Kanuna göre yapılan devir ve bölünme işlemleri gibi değerlendirilir.

(11) Bakanlar Kurulu, bu maddeden yararlanan işletmeleri aktif toplamlarına veya vergiye tabi matrahlarına göre farklılaştırmak suretiyle kurumlar vergisi oranını, % 75'e kadar indirimli uygulamaya; Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 6- (1) Tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak tasfiye memurları ile kanuni temsilcilerin sorumluluklarını düzenleyen 17 nci maddenin dokuzuncu fıkrası hükümleri, bu geçici maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce kesilen vergi cezaları dahil her türlü vergi tarhiyatı için uygulanmaz.”

MADDE 3- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun:

a) 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Müzayede mahallerinde ve gümrük depolarında yapılan satışlar ile 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi,”

b) 9 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimine ait katma değer vergisinin ödenmesinden lisanslı depo işleticileri sorumludur.”

c) 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin temsil ettiği ürünlerin depodan çekilmesi,”

ç) 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“b) Deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında verilen hizmetler ve ihracat, ithalat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallar için liman ve hava meydanlarında işleticileri tarafından verilen hizmetler ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda vergisiz satış yapılan işyerlerinin ve bu işyerlerine ait depo ve ardiye gibi bağımsız birimlerin kiralanması hizmetleri,”

“g) 5300 sayılı Kanuna göre düzenlenen ürün senetlerinin, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla ilk teslimi.”

d) 14 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına birinci paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiş ve mevcut ikinci paragraf aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Standart depolarda istisna uygulanacak motorin miktarı TIR çekicilerinde 550 litre, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dahil) kamyon ve tankerlerde 300 litre, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litre aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.”

“Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sıfıra kadar indirmeye, iki katına kadar çıkarmaya, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

e) 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (k) bendinde yer alan “ile konut yapı kooperatiflerinin üyelerine konut teslimleri” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

f) 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (o) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkraya aşağıdaki bent eklenmiştir.

“o) 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilenler hariç olmak üzere, gümrük antrepoları ve geçici depolama yerleri ile gümrük hizmetlerinin verildiği gümrüklü sahalarda; ithalat ve ihracat işlemlerine konu mallar ile transit rejim kapsamında işlem gören mallar için verilen ardiye, depolama ve terminal hizmetleri,”

“t) 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, 1 inci maddenin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi ile 13 üncü maddenin birinci fıkrasının (g) bendinde belirtilen işlemler hariç olmak üzere, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla teslimleri (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.)”

g) 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Gümrük depolarında ve müzayede mahallerinde yapılan satışlarda kesin satış bedeli ile 5300 sayılı Kanun kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, ürünün çekildiği tarihte senedin işlem gördüğü borsada oluşan değeri,”

ğ) Geçici 27 nci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 31/12/2011 tarihine kadar tamamlanmak üzere projelendirilen ve toplam proje bedeli içerisinde en az 200 milyon Türk Lirası tutarında makine ve teçhizat alımı öngörülen yatırımlarda yeni makine ve teçhizatın teslim veya ithalinde ödenen katma değer vergisi, yatırımcı mükellefe üç aylık dönemler itibarıyla Maliye Bakanlığınca 32 nci maddeye göre belirlenen usul ve esaslar çerçevesinde iade edilir.

(2) Gerçekleşen yatırımın öngörülen şartları taşımaması halinde iade edilen vergi, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu hükümlerine göre vergi ziyası cezası uygulanmak suretiyle yatırımcı mükellef adına tarh edilir. İade edilen vergiler ile vergi cezalarında zamanaşımı, verginin tarhını veya cezanın kesilmesini gerektiren durumun ortaya çıktığı tarihi takip eden takvim yılı başından itibaren başlar.

(3) Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 29- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bina inşaat ruhsatı almış olan konut yapı kooperatiflerince, üyelerine yapılan konut teslimleri katma değer vergisinden müstesnadır.”

MADDE 4- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun:

a) Eki (I) sayılı listesinin (B) cetveline, bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvelde yer alan G.T.İ.P. numaralı mal, vergi tutarı ile birlikte eklenmiştir.

b) 7/A maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Standart depolarda istisna uygulanacak yakıt miktarı TIR çekicilerinde 550 litreyi, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dahil) kamyon ve tankerlerde 300 litreyi, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litreyi aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.

Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sıfıra kadar indirmeye, iki katına kadar artırmaya, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu maddede düzenlenen istisnaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye, istisnayı bu maddeye göre işlem yapanlara verginin iadesi yöntemiyle uygulamaya yetkilidir.”

c) Geçici 5 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- 31/12/2013 tarihine kadar, bu Kanuna ekli (IV) sayılı listede yer alan 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların karşısında gösterilen orana göre hesaplanan verginin, bu malların her bir adedi için 40 Türk Lirasından az olması halinde, orana göre hesaplanan vergi yerine her bir adet için 40 Türk Lirası vergi alınır. Bakanlar Kurulu bu tutarı sıfıra kadar indirmeye, beş katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 5- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“40. 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu çerçevesinde, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen mukavelenameler ve ürün senedi.”

MADDE 6- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun:

a) 72 nci maddesinin ikinci fıkrasına “belediyenin yetkili bir memuru ile” ibaresinden sonra gelmek üzere “defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memur,” ibaresi eklenmiş, dördüncü fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Takdir komisyonlarının kurulacağı yerler ile bu madde uyarınca kurulan komisyonların işleyişi ve takdire ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

b) Mükerrer 355 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “100.000.000 lira”, “50.000.000 lira” ve “25.000.000 lira” ibareleri “1.000 Türk Lirası”, “500 Türk Lirası” ve “250 Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiş, beşinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ancak, bu ödevlerin yerine getirilmesine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığınca yapılan düzenleyici idari işlemlerle duyurulması halinde, ilgililere ayrıca yazılı olarak bildirilme şartı aranmaz.”

“Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim veya formlara ilişkin olarak süresinden sonra düzeltme amacıyla verilen bildirim ve formların, belirlenen sürelerin sonundan itibaren 15 gün içinde verilmesi halinde kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası 1/4 oranında, takip eden 15 gün içinde verilmesi halinde ise 1/2 oranında uygulanır.”

“Elektronik ortamda beyanname ile bildirim ve form verme mecburiyetine uymayanlara bu maddeye göre ceza kesilmesi halinde, 352 nci maddenin birinci derece usulsüzlüklerle ilgili (1) numaralı bendi ile ikinci derece usulsüzlüklerle ilgili (7) numaralı bendi uyarınca ayrıca ceza kesilmez.”

c) 359 uncu maddesinin (a) fıkrasında yer alan “bir yıldan” ibaresi “on sekiz aydan” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) Mükerrer 378 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Genel bütçeye, il özel idarelerine, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç, fon, pay ve benzeri mali yükümler, bunların faiz, zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalarda, duruşmasız ise 390 Türk Lirası, duruşmalı ise 550 Türk Lirası azami maktu avukatlık ücretine hükmedilir. Bu tutarlar her yıl 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine göre tespit edilen maktu tutarlarda yapılacak artış oranında artırılarak tarife ile yeniden belirlenir. ”

MADDE 7- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun:

a) 77 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Resmi sicile kayıtlı olan menkul malların haczi, sicillerine işlenmek üzere sicilin tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılır. Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligata elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

b) 88 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirileri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 8- 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun:

a) 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) İlgili kurum ve kuruluşların bir takvim yılı içindeki her türlü yatırım ve işletme giderlerinin toplamı, aynı dönemde elde ettikleri hasılat ve her ne ad altında olursa olsun elde ettikleri diğer gelirler toplamının % 20’sini geçemez. Şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden ve devralan kurum ve kuruluşların payları, at yarışları hasılatından yarış müessesesine aktarılan müessese payı ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı emrine açılan özel hesaba aktarılan tutarlar, Spor Toto Teşkilat Başkanlığınca oynatılan şans oyunları hasılatından Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne, federasyonlara ve spor kulüplerine aktarılan tutarlar bu orana dahildir.”

b) Geçici 4 üncü maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) İlgili kurum ve kuruluşların 31/3/2007 tarihi itibarıyla kanuni defter ve belgelerinde yer alan borçlarından bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra ödenen kısmı, hesaplanan kamu payından indirilebilir.”

MADDE 9- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun:

a) 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (g) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (ğ) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“(ğ) Kamu personeli: 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I), (II), (III) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinde, il özel idareleri ve belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda, üyelerinin tamamı köylerden oluşan birlikler dışındaki mahalli idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları ile 5018 sayılı Kanun kapsamı dışındaki özel bütçeli kamu idarelerinde çalışan memurlar ile diğer kamu görevlilerini ve diğer personeli (Bu kamu görevlilerinin ilgili mevzuat kapsamında sahip oldukları özlük haklarına sahip olmayanlardan geçici olarak ve proje süresiyle sınırlı olarak istihdam edilenler bu Kanun uygulamasında kamu personeli sayılmaz.)”

b) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesine “uluslararası fonlarca” ibaresinden sonra gelmek üzere “ya da teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan kurum ve kuruluşlarca” ibaresi eklenmiştir.

MADDE 10- 11/7/1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu muafiyetlerin, bu kuruluşlara ait iktisadi işletmelere şümulü yoktur.”

MADDE 11- 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 45 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hayri ve ilmi kuruluşlar, 233 sayılı Kamu İktisadi Teşebbüsleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararname kapsamındaki iktisadi devlet teşekkülleri, kamu iktisadi kuruluşları ve bunların müesseseleri, bağlı ortaklıkları ve iştirakleri, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu kapsamındaki kamu idarelerinin doğrudan ya da dolaylı hissedarı olduğu kurumlar ile Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonunun yönetimindeki kurumların bu Kanun kapsamındaki faaliyetlerini yürütmeleri şartıyla, bu kurum ve kuruluşların yönetim kurulu başkanlığı, üyeliği, denetçiliği görevleri ile bilirkişilik ve tasfiye memurluğu meslekle bağdaşmayan işler sayılmaz.”

MADDE 12- 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 404 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 19 uncu maddesine göre yapılacak bölünmelerde bu hüküm uygulanmaz.”

MADDE 13- 10/10/1984 tarihli ve 3056 sayılı Başbakanlık Teşkilatı Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin Değiştirilerek Kabulü Hakkında Kanunun ek 9 uncu maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

“Vergi istisnası

EK MADDE 10- Başbakanlık merkez teşkilatına yapılan motorlu taşıt teslimi, kiralanması ve bunlara ilişkin işlemler katma değer vergisi, özel tüketim vergisi ve gümrük vergisi dahil her türlü vergi, resim, harç ve ücretlerden istisnadır.”

MADDE 14- a) 8/6/1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun:

1) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikramiyelerin” ibaresi “yarışma ve çekilişler ile 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarında kazanılan ikramiyelerin” şeklinde değiştirilmiştir.

2) 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “futbol müsabakaları ve at yarışları üzerine müşterek bahis düzenleyenler” ibaresi “5602 sayılı Kanun kapsamında şans oyunları düzenleyen ilgili kurum ve kuruluşlar” şeklinde değiştirilmiştir.

3) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde yer alan “futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahislerde” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunlarında” şeklinde değiştirilmiştir.

4) 16 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahislerle” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunları ile” şeklinde değiştirilmiştir.

5) 19 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahisler” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunları” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun:

1) 4 üncü ve 14 üncü maddelerinde yer alan “Katma” ibareleri “Özel” şeklinde değiştirilmiştir.

2) 16 ncı maddesinde yer alan “250.000.000 lirası” ibaresi “10.000 Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

3) 29 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ Vergi değerinin hesabında bin liraya, verginin hesaplanmasında ise bir liraya kadar olan kesirler dikkate alınmaz.”

c) 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin ikinci cümlesinde yer alan “nakdi” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

ç) 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 116 ncı maddesinin üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

d) 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (f) bendindeki “Yıllık” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

e) 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin;

1) Birinci fıkrasında yer alan “Telekomünikasyon Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak veya bu Kurumdan ruhsat veya genel izin almak suretiyle telekomünikasyon alt yapısı kurup işleten veya telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerin” ibaresi “Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak suretiyle veya 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu uyarınca bu Kuruma bildirim yapılması veya bu Kurumca kullanım hakkı verilmesi yoluyla yetkilendirilen veya yetkilendirilmiş sayılan işletmecilerin”,

2) Birinci fıkrasının (a) ve (d) bentleri ile dördüncü ve beşinci fıkralarında yer alan “telekomünikasyon” ibareleri “elektronik haberleşme”,

şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 15- Bu Kanunun;

a) 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendi 1/1/ 2010 tarihinde,

b) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 16- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Recep Tayyip Erdoğan

Başbakan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

C. Çiçek

Devlet Bakanı

M. Aydın

Devlet Bakanı

N. Çubukçu

Devlet Bakanı

E. Bağış

İçişleri Bakanı

B. Atalay

Millî Eğitim Bakanı

H. Çelik

Ulaştırma Bakanı

B. Yıldırım

Sanayi ve Ticaret Bakanı

M. Z. Çağlayan

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

H. Yazıcı

Devlet Bakanı

M. Başesgioğlu

Devlet Bakanı

M. Şimşek

Adalet Bakanı

M. A. Şahin

Dışişleri Bakanı

A. Babacan

Bayındırlık ve İskân Bakanı

F. N. Özak

Tarım ve Köyşleri Bakanı

M. M. Eker

En. ve Tab. Kay. Bakanı

M. H. Güler

Çevre ve Orman Bakanı

V. Eroğlu

Devlet Bak. ve Başb. Yrd.

N. Ekren

Devlet Bakanı

K. Tüzmen

Devlet Bakanı V.

N. Çubukçu

Millî Savunma Bakanı

M. V. Gönül

Maliye Bakanı

K. Unakıtan

Sağlık Bakanı

R. Akdağ

Çalışma ve Sos. Güv. Bakanı

F. Çelik

Kültür ve Turizm Bakanı

E. Günay

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METİN
**GELİR VERGİSİ KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN TASARISI**

MADDE 1- 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 25 inci maddesinin birinci fıkrasının (1) numaralı bendinde yer alan “ve işsizlik sebepleriyle verilen tazminat” ibaresi “ve işsizlik sebepleriyle (işe başlatmama tazminatı dahil) verilen tazminat” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 32 nci maddesinin dördüncü fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ücretlerin vergilendirilmesinde asgarî geçim indirimi uygulandıktan sonra, varsa teşvik amaçlı diğer indirim ve istisnalar dikkate alınır.”

MADDE 3- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 89 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“11. İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan nakdî bağış ve yardımların tamamı.”

MADDE 4- 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 76- 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin elden çıkarılmasından doğan kazançlar, 31/12/2013 tarihine kadar gelir ve kurumlar vergisinden müstesnadır.

İstisna edilen bu kazançlar üzerinden 94 üncü madde kapsamında tevkifat yapılmaz. Münhasıran bu kazançlar için gelir vergisi mükelleflerince yıllık beyanname verilmez, bu kazançlar verilecek beyannamelere dahil edilmez.”

GEÇİCİ MADDE 77- Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önceki dönemlerle ilgili olarak 22/5/2003 tarihli ve 4857 sayılı İş Kanununun 21 inci maddesi uyarınca işverenlerce işçiye ödenen işe başlatmama tazminatları, damga vergisi hariç herhangi bir vergiye tâbi tutulmaz. Anılan dönemlere ilişkin işe başlatmama tazminatı gelir vergisi tevkifatına tabi tutulan mükelleflerin; tarha yetkili vergi dairelerine başvurmaları ve dava açmamaları, açılmış davalardan vazgeçmeleri şartıyla 213 sayılı Vergi Usul Kanununun düzeltmeye ilişkin hükümleri uyarınca tahsil edilen gelir vergisinin red ve iade işlemleri yapılır.

Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esası belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 5- 13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“f) İktisadi işletmeleri hariç, Türkiye Kızılay Derneğine makbuz karşılığı yapılan nakdî bağış ve yardımların tamamı.”

MADDE 6- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin sekizinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve mevcut dokuzuncu fıkra onuncu fıkra olarak teselsül ettirilmiştir.

“(9) Tasfiye edilerek tüzel kişiliği ticaret sicilinden silinmiş olan mükelleflerin tasfiye öncesi ve tasfiye dönemlerine ilişkin olarak salınacak her türlü vergi tarhiyatı ve kesilecek cezalar, müteselsilen

sorumlu olmak üzere; tasfiye öncesi dönemler için kanuni temsilcilerden, tasfiye dönemi için ise tasfiye memurlarından herhangi biri adına yapılır. Limited şirket ortakları, tasfiye öncesi dönemlerle ilgili bu kapsamda doğacak amme alacaklarından şirkete koydukları sermaye hisseleri oranında sorumlu olurlar. Şu kadar ki, bu fıkra uyarınca tasfiye memurlarının sorumluluğu, tasfiye sonucu dağıtılan tutarla sınırlıdır.”

MADDE 7- 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 5- (1) Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin bu madde kapsamında 31/12/2009 tarihine kadar yapılan birleşmelerinde;

a) Birleşilen kurum tarafından münfesi kurumun birleşme tarihindeki sabit kıymetlerinin rayiç bedelle, diğer kıymetlerinin ise 213 sayılı Vergi Usul Kanununun değerleme hükümlerine göre değerlemek suretiyle bir bütün halinde devralınması ve bilançosuna kaydedilmesi,

b) Birleşmeden doğan kazançların tamamının birleşme tarihi itibarıyla birleşilen şirketin sermayesine eklenmesi,

c) Birleşilen kurumun, münfesi kurumun tahakkuk etmiş ve edecek vergi borçlarını ödeyeceğini ve diğer ödevlerini yerine getireceğini; münfesi kurumun, birleşmenin Ticaret Sicili Gazetesinde ilan edildiği tarihten itibaren otuz gün içinde birleşme nedeniyle vereceği kurumlar vergisi beyannamesine ekli bir taahhünameyle taahhüt etmesi,

ç) Birleşme sonrasında üç yıl süreyle aylık ortalama bazda birleşilen kurum ile münfesi kurum tarafından, 1/4/2009 tarihinden önce verilen son aya ilişkin sigorta bildirgelerine göre istihdam edilenlerin toplamından az olmamak üzere aylık istihdam sağlanması,

şartlarıyla birleşme işlemlerinden doğan kazançlar, kurumlar vergisinden müstesnadır.

(2) Birleşme nedeniyle infisah eden kurumun, birleşme tarihinde sona eren hesap döneminde elde ettiği kazançları ile birleşilen kurumun birleşme işleminin gerçekleştiği hesap dönemi dahil olmak üzere, üç hesap döneminde elde ettiği kazançlara, onbirinci fıkra göre belirlenen indirimli kurumlar vergisi uygulanır.

(3) Bu maddenin uygulanmasında;

a) Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletme (KOBİ): 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanunu çerçevesinde kurulmuş olup 2008 yılının Aralık ayına ilişkin olarak verilen sigorta bildirgesine göre 250 den az işçi çalıştıran ve 2008 hesap döneminin sonu itibarıyla yıllık net satışlar toplamı 25 milyon Türk Lirasını geçmeyen veya aktif toplamı 25 milyon Türk Lirasından az olan ticari işletmeleri,

b) Birleşme: Tam mükellef iki veya daha fazla KOBİ'nin 18 inci madde uyarınca birleşerek yeni bir anonim şirket oluşturmalarını ya da tam mükellef bir veya birkaç KOBİ'nin tam mükellef olan ve anonim şirket statüsündeki diğer bir KOBİ'ye devrolunmasını,

ifade eder.

(4) Birleşilen kurumun; indirimli kurumlar vergisi uygulamasının sona erdiği yılı izleyen üçüncü yılın sonuna kadar, bu Kanunun 18 inci ve 19 uncu maddelerine göre birleşme, devir, bölünme ve hisse değişimi işlemlerine tabi tutulması (31/12/2009 tarihine kadar KOBİ'lerin kendi aralarında yapacakları hariç) ile tasfiye edilmesi veya sermaye azaltımında bulunması halinde, birleşmeden dolayı istisna edilen ya da indirimli oran uygulaması nedeniyle zamanında tahakkuk ettirilmeyen vergiler, gecikme faizi ile birlikte birleşilen kurumdan tahsil edilir.

(5) Bu madde uyarınca birleşen kurumların birleşme tarihi itibarıyla öz sermaye tutarını geçmeyen zararları, 9 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendinde belirtilen şartlarla kurumlar vergisi matrahının tespitinde indirim konusu yapılabilir.

(6) Müfeseh kurumdan devralınan amortismanla tabi iktisadi kıymetler için, faydalı ömürleri dikkate alınarak müfeseh kurumdaki kayıtlı değerleri üzerinden kalan süre için amortisman ayrılabilir.

(7) Birleşilen kurum tarafından devralınan varlıkların, devir bedelinden düşük bir bedelle satılması durumunda oluşan zararlar, birleşilen kurumun kurumlar vergisi matrahının tespitinde indirim konusu yapılamaz.

(8) Birleşme suretiyle devralınan taşınmazlar, iştirak hisseleri, kurucu senetleri ve intifa senetleri ile rüçhan haklarının bu maddeye göre indirimli kurumlar vergisi uygulanan hesap dönemlerinde satışı halinde 5 inci maddenin birinci fıkrasının (e) bendi hükmü uygulanmaz.

(9) KOBİ tanımı kapsamına giren gelir vergisi mükellefleri, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 81 inci maddesinde aranan şartları (değerleme hükümleri hariç) sağlamaları kaydıyla, bu madde hükümlerinden yararlanır.

(10) Bu maddeye göre yapılan birleşmeler, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu bakımından, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 81 inci maddesinde belirtilen işlemler ile bu Kanuna göre yapılan devir ve bölünme işlemleri gibi değerlendirilir.

(11) Bakanlar Kurulu, bu maddeden yararlanan işletmeler için kurumlar vergisi oranını, % 75'e kadar indirimli uygulatmaya; Maliye Bakanlığı bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 6- (1) Kanunun 17 nci maddesinin dokuzuncu fıkrası hükümleri, bu geçici maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce yapılan her türlü vergi tarhiyatı ve kesilecek cezalar hakkında uygulanmaz.”

MADDE 8- 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Müzayede mahallerinde ve gümrük depolarında yapılan satışlar ile 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi,”

MADDE 9- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“3. 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimine ait katma değer vergisinin ödenmesinden lisanslı depo işletmecileri sorumludur.”

MADDE 10- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 10 uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir.

“k) 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin temsil ettiği ürünlerin depodan çekilmesi.”

MADDE 11- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 11 inci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendine ikinci paragraftan sonra gelmek üzere, aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“14/7/2004 tarihli ve 5224 sayılı Sinema Filmlerinin Değerlendirilmesi ve Sınıflandırılması ile Desteklenmesi Hakkında Kanun kapsamında Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından onaylanan sinematografik eserlere ilişkin yabancı yapımcılar tarafından satın alınacak 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 232 nci maddesinde yer alan ve ilgili yılda uygulanmakta olan haddin üzerindeki mal ve hizmetler nedeniyle ödenen katma değer vergisi yapımcılara iade olunur.”

MADDE 12- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve fıkra aşağıdaki bentler eklenmiştir.

“b) Deniz ve hava taşıma araçları için liman ve hava meydanlarında verilen hizmetler ve ihracat, ithalat ve transit rejim kapsamında işlem gören mallar için liman ve hava meydanlarında işleticileri tarafından verilen hizmetler,”

“g) 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listede yer alan malların, 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerine teslimi,

ğ) 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla ilk teslimi.”

MADDE 13- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 14 üncü maddesinin (3) numaralı fıkrasına birinci paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiş ve mevcut ikinci paragraf aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu fıkra göre istisna uygulanacak motorin miktarı TIR çekicilerinde 550 litre, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dahil) kamyon ve tankerlerde 300 litre, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litre aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.”

“Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sifra kadar indirmeye, kanuni haddine kadar yükseltmeye, sınır kapıları, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye yetkilidir.”

MADDE 14- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin:

a) İkinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10’unu” ibaresi “özel okullarca bedelsiz verilen eğitim, öğretim hizmetlerinde ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10’unu, 24/3/1950 tarihli ve 5661 sayılı Yüksek Öğrenim Öğrenci Yurtları ve Aşevleri Hakkındaki Kanuna Ek Kanun ile 30/4/1992 tarihli ve 3797 sayılı Milli Eğitim Bakanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun hükümlerine göre kurulan öğrenci yurtları tarafından bedelsiz verilen yurt hizmetlerinde ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10’unu,” şeklinde değiştirilmiştir.

b) Dördüncü fıkrasının (k) bendinde yer alan “ile konut yapı kooperatiflerinin üyelerine konut teslimleri” ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

MADDE 15- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 17 nci maddesinin dördüncü fıkrasının (o) bendinin başına “13 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilenler hariç olmak üzere,” ibaresi ve fıkra aşağıdaki bent eklenmiştir.

“t) 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, 1 inci maddenin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinin (d) alt bendi ile 13 üncü

maddenin birinci fıkrasının (g) bendinde belirtilen işlemler hariç olmak üzere, ürün ihtisas borsaları ile Sanayi ve Ticaret Bakanlığından ürün senedi alım-satımı konusunda izin alan ticaret borsaları aracılığıyla teslimleri (Bu kapsamda vergiden istisna edilen işlemler bakımından 30 uncu maddenin birinci fıkrasının (a) bendi hükmü uygulanmaz.).”

MADDE 16- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 23 üncü maddesinin birinci fıkrasının (d) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“d) Gümrük depolarında ve müzayede mahallerinde yapılan satışlarda kesin satış bedeli ile 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu kapsamında düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara tesliminde, senedin en son işlem gördüğü borsada oluşan değeri,”

MADDE 17- 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 28- (1) Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten önce bina inşaat ruhsatı almış olan konut yapı kooperatiflerince, üyelerine yapılan konut teslimleri katma değer vergisinden müstesnadır.”

MADDE 18- 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun Eki (I) sayılı listesinin (B) cetveline, bu Kanuna ekli (1) sayılı cetvelde yer alan G.T.İ.P. numaralı mal, vergi tutarı ile birlikte eklenmiştir.

MADDE 19- 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7 nci maddesinin 3 numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

3. a) (II) sayılı listede yer alan mallardan; uçak ve helikopterlerin Türk Hava Kurumu tarafından ilk iktisabı,

b) (II) sayılı listede yer alan malların, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununa ekli (I) ve (II) sayılı cetvellerde yer alan kamu idareleri tarafından ilk iktisabı,

MADDE 20- 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununun 7/A maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiş ve maddenin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Bu maddeye göre istisna uygulanacak yakıt miktarı TIR çekicilerinde 550 litreyi, istiap haddi 15 tona kadar olan (15 ton dahil) kamyon ve tankerlerde 300 litreyi, istiap haddi 15 tonun üzerinde olan kamyon ve tankerlerde ise 400 litreyi aşamaz. Bu istisna miktarları, araçların frigorifik depoları için ayrıca uygulanır.”

“Bakanlar Kurulu, istisna uygulanacak bu miktarları, sıfıra kadar indirmeye, kanuni haddine kadar yükseltmeye, sınır kapıları, araç cinsleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; Maliye Bakanlığı, bu maddede düzenlenen istisnaya ilişkin usul ve esasları belirlemeye, istisnayı bu maddeye göre işlem yapanlara verginin iadesi yöntemiyle uygulamaya yetkilidir.”

MADDE 21- 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“GEÇİCİ MADDE 6- 31/12/2013 tarihine kadar, bu Kanuna ekli (IV) sayılı listede yer alan 8517.12.00.00.11 G.T.İ.P. numaralı malların karşısında gösterilen orana göre hesaplanan verginin, bu malların her bir adedi için 40 Türk Lirasından az olması halinde, orana göre hesaplanan vergi yerine her bir adet için 40 Türk Lirası vergi alınır. Bakanlar Kurulu bu tutarı sıfıra kadar indirmeye, üç katına kadar artırmaya yetkilidir.”

MADDE 22- 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun “IV- Ticari ve medeni işlerle ilgili kağıtlar” başlıklı bölümüne aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“40. 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanunu çerçevesinde, mudi ile lisanslı depo işletmesi arasında düzenlenen mukavelenameler ve ürün senedi.”

MADDE 23- 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 72 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasınca seçilmiş bir üye” ibaresinin “defterdarın, vergi dairesi başkanlığı bulunan yerlerde ise vergi dairesi başkanının görevlendireceği iki memur, tapu sicil müdürü veya tevkil edeceği bir memur ve ticaret odasınca seçilmiş bir üye (ilgili olduğu arsalarla ilişkin takdir komisyonlarına organize sanayi bölgesini temsilen bir üye)” şeklinde ve dördüncü fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Takdir komisyonlarının kurulacağı yerler ile bu madde uyarınca kurulan komisyonların çalışma usul ve esaslarını belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 24- 213 sayılı Vergi Usul Kanununun Mükerrer 355 inci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “100.000.000 lira”, “50.000.000 lira” ve “25.000.000 lira” ibareleri sırasıyla “1.000 Türk Lirası”, “500 Türk Lirası” ve “250 Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ancak, bu ödevlerin yerine getirilmesine ilişkin usul ve esasların Maliye Bakanlığınca yapılan düzenleyici idari işlemlerle duyurulması halinde, ilgililere ayrıca yazılı olarak bildirilme şartı aranmaz.”

“Elektronik ortamda verilme zorunluluğu getirilen bildirim veya formlara ilişkin olarak süresinden sonra düzeltme amacıyla verilen bildirim ve formların, belirlenen sürelerin sonundan itibaren 10 gün içinde verilmesi halinde özel usulsüzlük cezası kesilmez, takip eden 15 gün içinde verilmesi halinde ise kesilmesi gereken özel usulsüzlük cezası 1/2 oranında uygulanır.

Elektronik ortamda beyanname ile bildirim ve form verme mecburiyetine uymayanlara bu maddeye göre ceza kesilmesi halinde, 352 nci maddenin birinci derece usulsüzlüklerle ilgili (1) numaralı bendi ile ikinci derece usulsüzlüklerle ilgili (7) numaralı bendi uyarınca ayrıca ceza kesilmez.”

MADDE 25- 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 359 uncu maddesinin (a) fıkrasında yer alan “bir yıldan” ibaresi “on sekiz aydan” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 26- 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 77 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Resmi sicile kayıtlı olan menkul malların haczi, sicillerine işlenmek üzere sicilin tutulduğu daireye tebliğ edilmek suretiyle de yapılır. Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligata elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 27- 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 88 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

“Tahsil dairelerince düzenlenen haciz bildirimleri, alacaklı tahsil dairelerince ya da alacaklı amme idaresi vasıtasıyla, posta yerine elektronik ortamda tebliğ edilebilir ve bu tebligatlara elektronik ortamda cevap verilebilir. Elektronik ortamda yapılacak tebliğe ve cevapların elektronik ortamda verilebilmesine ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.”

MADDE 28- 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunun 5 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“(1) İlgili kurum ve kuruluşların bir takvim yılı içindeki her türlü yatırım ve işletme giderlerinin toplamı, aynı dönemde elde ettikleri hasılat ve her ne ad altında olursa olsun elde ettikleri diğer gelirler toplamının % 20’sini geçemez. Şans oyunlarının lisans veya işletim hakkının devri halinde, lisans veya işletim hakkını devreden ve devralan kurum ve kuruluşların payları, at yarışları hasılatından yarış müessesesine aktarılan müessese payı ve Tarım ve Köyişleri Bakanlığı emrine açılan özel hesaba aktarılan tutarlar ile Spor Toto Teşkilat Başkanlığınca oynatılan şans oyunları hasılatından Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğüne, federasyonlara, spor kulüplerine ve sporculara isim hakkı olarak aktarılan tutarlar bu orana dahildir.”

MADDE 29- 28/2/2008 tarihli ve 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasına (g) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bent eklenmiş ve mevcut (ğ) bendi (h) bendi olarak teselsül ettirilmiştir.

“(ğ) Kamu personeli: 10/12/2003 tarihli ve 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanununun eki (I), (II), (III) ve (IV) sayılı cetvellerde yer alan kamu idarelerinde, il özel idareleri ve belediyeler ile bunlara bağlı kuruluşlarda, üyelerinin tamamı köylerden oluşan birlikler dışındaki mahalli idare birliklerinde, döner sermayeli kuruluşlarda, kanunla kurulan fonlarda, kefalet sandıklarında, kamu iktisadi teşebbüsleri ve bağlı ortaklıkları ile 5018 sayılı Kanun kapsamı dışındaki özel bütçeli kamu idarelerinde çalışan memurlar ile diğer kamu görevlilerini ve diğer personeli (Bu kamu görevlilerinin ilgili mevzuat kapsamında sahip oldukları özlük haklarına sahip olmayanlardan geçici olarak ve proje süresiyle sınırlı olarak istihdam edilenler bu Kanun uygulamasında kamu personeli sayılmaz.),”

MADDE 30- 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesinde, ikinci, üçüncü ve yedinci fıkralarında yer alan “kanunla kurulan vakıflar” ibareleri, “kanunla kurulan veya teknoloji geliştirme projesi anlaşmaları kapsamında uluslararası kurumlardan ya da kamu kurum ve kuruluşlarından Ar-Ge projelerini desteklemek amacıyla fon veya kredi kullanan vakıflar” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 31- 11/7/1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu muafiyetlerin, Türkiye Kızılay Derneğinin 11/4/2007 tarihli ve 5624 sayılı Kanuna göre yürüttüğü faaliyetleri hariç olmak üzere, bu kuruluşlara ait iktisadi işletmelere şümulü yoktur.”

MADDE 32- 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 404 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“13/6/2006 tarihli ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 19 uncu maddesine göre yapılacak bölünmelerde bu hüküm uygulanmaz.”

MADDE 33- (1) 8/6/1959 tarihli ve 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun:

a) 4 üncü maddesinin birinci fıkrasının (e) bendinde yer alan “yarışma ve çekilişlerde kazanılan ikramiyelerin” ibaresi “yarışma ve çekilişler ile 14/3/2007 tarihli ve 5602 sayılı Şans Oyunları Hasılatından Alınan Vergi, Fon ve Payların Düzenlenmesi Hakkında Kanunda tanımlanan şans oyunlarında kazanılan ikramiyelerin” şeklinde değiştirilmiştir.

b) 7 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan “futbol müsabakaları ve at yarışları üzerine müşterek bahis düzenleyenler” ibaresi “5602 sayılı Kanun kapsamında şans oyunları düzenleyen ilgili kurum ve kuruluşlar” şeklinde değiştirilmiştir.

c) 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (3) numaralı bendinde yer alan “futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahislerde” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunlarında” şeklinde değiştirilmiştir.

ç) 16 ncı maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahislerle” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunları ile” şeklinde değiştirilmiştir.

d) 19 uncu maddesinin birinci fıkrasında yer alan “futbol müsabakalarına ve at yarışlarına ait müşterek bahisler” ibaresi “5602 sayılı Kanunda tanımlanan şans oyunları” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 34- 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 16 ncı maddesinde yer alan “250.000.000 lirası” ibaresi “10.000 Türk Lirası” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 35- 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 29 uncu maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ Vergi değerinin hesabında bin liraya, verginin hesaplanmasında ise bir liraya kadar olan kesirler dikkate alınmaz.”

MADDE 36- 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 39 uncu maddesinin;

1) Birinci fıkrasında yer alan “Telekomünikasyon Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak veya bu Kurumdan ruhsat veya genel izin almak suretiyle telekomünikasyon alt yapısı kurup işleten veya telekomünikasyon hizmeti sunan işletmecilerin” ibaresi “Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumuyla görev veya imtiyaz sözleşmesi imzalamak suretiyle veya 5809 sayılı Elektronik Haberleşme Kanunu uyarınca bu Kuruma bildirim yapılması veya bu Kurumca kullanım hakkı verilmesi yoluyla yetkilendirilen veya yetkilendirilmiş sayılan işletmecilerin”,

2) Birinci fıkrasının (a) ve (d) bentleri ile dördüncü fıkrasında yer alan “telekomünikasyon” ibareleri “elektronik haberleşme”; beşinci fıkrasında yer alan “Telekomünikasyon işletmecilerinin; imtiyaz veya görev sözleşmeleri, ruhsatlar veya genel izinler uyarınca” ibaresi “İlgili mevzuatına göre yetkilendirilen elektronik haberleşme işletmecilerinin,”

şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 37- 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesinin ikinci fıkrasına, birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Şu kadar ki hazırlanan tarifiede; genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalar ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasından doğan her türlü davalar için avukatlık ücreti tutarı maktu olarak belirlenir.”

MADDE 38- 4/12/1984 tarihli ve 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 4 üncü maddesinin (a) fıkrasında yer alan “Aşağıdaki cihazları imal veya ithal edenler satış sırasında, fabrika çıkış fiyatı veya ithal maliyeti üzerinden bir defaya mahsus olmak üzere,” ibaresi “Aşağıdaki cihazları imal edenler cihazın satış faturasındaki (özel tüketim vergisi hariç) Katma Değer Vergisi matrahı, ithal edenler ise Gümrük Giriş Beyannamesindeki (özel tüketim vergisi hariç)

Katma Değer Vergisi matrahı üzerinden bir defaya mahsus olmak üzere;" şeklinde ve aynı maddenin (d) fıkrası "Bu Kanunda sayılan bandrole tabi cihazları, türleri ve özellikleri itibarıyla farklılaştırmaya; (a) fıkrasındaki oranları, cihaz türleri itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye; (a) ve (c) fıkralarındaki oranları ise %100'üne kadar artırmaya veya indirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 39- 3093 sayılı Türkiye Radyo-Televizyon Kurumu Gelirleri Kanununun 6 ncı maddesinin birinci fıkrasının sonuna aşağıdaki cümle eklenmiştir.

"Tahakkuku müteakip tebliğ edilen para cezalarını ödemeyenler hakkında 6183 Sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanuna göre işlem yapılır."

MADDE 40- 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun geçici 13 üncü maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Bu fıkranın yürürlüğe girmesini müteakip, Birlik olağan genel kurulu toplanıncaya kadar, Kanunun, Birlik tarafından yönetmelikle düzenlenmesini öngördüğü konularda yönetmelikleri hazırlamaya ya da mevcut yönetmeliklerde değişiklik yapmaya Birlik Yönetim Kurulu yetkili olup, bunlar Maliye Bakanlığının uygun görüşü alınarak Resmi Gazetede yayımlanır. Bu düzenlemelerle ilgili olarak 33 üncü maddenin birinci fıkrasının (b) bendi uygulanmaz.

Birlik ve odaların 2010 yılı bütçesi, 2009 yılı bütçesi gelir ve giderleriyle birlikte yüzde ona kadar artırılmak suretiyle Birlik ve oda yönetimleri tarafından düzenlenir ve uygulanır."

MADDE 41- 1) 29/7/1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 4 üncü ve 14 üncü maddelerinde yer alan "Katma" ibareleri "Özel" şeklinde değiştirilmiştir.

2) 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanununun 56 ncı maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinin ikinci cümlesinde yer alan "nakdi" ibaresi madde metninden çıkarılmıştır.

3) 13/10/1983 tarihli ve 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 116 ncı maddesinin üçüncü, dördüncü ve beşinci fıkraları yürürlükten kaldırılmıştır.

4) 13/10/1983 tarihli ve 2919 sayılı Kanunun ek 2 nci maddesinin dördüncü fıkrası yürürlükten kaldırılmıştır.

5) 1/6/1989 tarihli ve 3568 sayılı Serbest Muhasebeci Mali Müşavirlik ve Yeminli Mali Müşavirlik Kanununun 19 uncu maddesinin birinci fıkrasının (f) bendindeki "Yıllık" ile 49 uncu maddesinin ikinci fıkrasındaki "12/4," ibareleri madde metninden çıkarılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1- Türkiye Kızılay Derneği adına kayıt ve tescilli olan motorlu taşıtlarla ilgili olarak 1/7/2008 tarihinden önce tahakkuk eden motorlu taşıtlar vergisi, bu vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezaları ile 11/7/1972 tarihli ve 1606 sayılı Bazı Dernek ve Kurumların Bazı Vergilerden, Bütün Harç ve Resimlerden Muaf Tutulmasına İlişkin Kanunun 1 inci maddesinde sayılan kurum ve kuruluşların iktisadi işletmeleri adına 31/12/2008 tarihinden önceki vergilendirme dönemlerine ilişkin tahakkuk ettirilen kurumlar vergisi ile kurumlar vergisi ve geçici vergiye ilişkin gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezalarının; bu alacaklarla ilgili olarak açılmış bulunan tüm davalar ile 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun geçici 67 nci maddesinin uygulanmasına yönelik açılmış tüm davalardan, bu Kanunun yayımlandığı tarihi izleyen ikinci ayın sonuna kadar vazgeçilmesi şartıyla tahsilinden vazgeçilir. Madde kapsamına giren alacaklara ilişkin olarak tarhiyat yapılmaz ve yapılmış olan tarhiyatlar, maddede belirtilen şartların yerine getirilmesi koşuluyla terkin edilir. Madde kapsamında terkin gereken alacaklara karşılık, 31/12/2005 tarihinden sonraki vergilendirme dönemlerine ilişkin olarak tahsil edilmiş tutarlar red ve iade edilir.

Davadan vazgeçme dilekçeleri bağılı bulunulan vergi dairesine verilir, bu dilekçelerin vergi dairesine verildiği tarih, ilgili yargı merciine verildiği tarih sayılarak, dilekçeler ilgili yargı merciine gönderilir. Bu madde hükmünden yararlanmak üzere başvuruda bulunan ve açtığı davalardan vazgeçen mükellefin 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin uygulanmasına yönelik ihtilaflara ilişkin daha önce verilmiş ve kanun yolu tüketilmemiş kararlar uyarınca, taraflara tebliğ edilip edilmediğine bakılmaksızın işlem yapılmaz. Madde hükmünden yararlanma başvurusu üzerine idarece de ihtilaflar devam ettirilmez ve bu davalarla ilgili olarak yargılama giderleri ve vekâlet ücretine hükmedilmez.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

GEÇİCİ MADDE 2- Bu Kanun ile 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 168 inci maddesine eklenen hüküm uyarınca gerekli tarife değişikliği yapılınca veya yeni tarife yürürlüğe girinceye kadar, anılan maddede düzenlenen davalarda, yürürlükte olan tarifenin ikinci kısım ikinci bölümünün 14 üncü bendiyle idare ve vergi mahkemelerinde takip edilen davalar için belirlenen maktu avukatlık ücretine hükmedilir.

MADDE 42- Bu Kanunun;

- a) 2 nci maddesi 1/1/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - b) 24 üncü, 29 uncu ve 30 uncu maddeleri yayımını izleyen aybaşında,
 - c) 31 inci maddesi 1/1/ 2010 tarihinde,
 - ç) 36 ncı maddesi 10/5/2009 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,
 - d) Diğer hükümleri yayımı tarihinde,
- yürürlüğe girer.

MADDE 43- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

HÜKÜMETİN TEKLİF ETTİĞİ METNE EKLİ CETVEL

(1) SAYILI CETVEL

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
2710.11.25.00.00	Diğerleri	1,6135	Kilogram

PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONUNUN KABUL ETTİĞİ METNE EKLİ CETVEL

(1) SAYILI CETVEL

G.T.İ.P. NO	Mal İsmi	Vergi Tutarı (TL)	Birimi
2710.11.25.00.00	Diğerleri	1,6135	Kilogram

